

Krajowy Ośrodek Bilansowania i Zarządzania Emisjami

Wytyczne

Przepływy ciepła między instalacjami

Tłumaczenie robocze

Tłumaczył:
Paweł Maliński

WARSZAWA, MAJ 2019

Przedstawiony materiał pomocniczy stanowi robocze tłumaczenie, przygotowane przez pracowników KOBIZE, dokumentu Komisji Europejskiej „[Guidance Document n°6 on the harmonised free allocation methodology for the EUETS post-2020 Cross-Boundary Heat Flows](#)”, opublikowanego w celu ułatwienia w dostosowaniu się do wymogów rozporządzenia delegowanego Komisji Europejskiej (UE) nr 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału bezpłatnych uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady.

W razie jakichkolwiek wątpliwości, do momentu publikacji oficjalnego tłumaczenia, rozstrzygająca jest wersja anglojęzyczna tłumaczonego dokumentu opublikowana pod adresem internetowym https://ec.europa.eu/clima/sites/clima/files/ets/allowances/docs/p4_gd6_cross-boundary_heat_flows_en.pdf

Materiał przedstawia poglądy autorów i nie odzwierciedla stanowiska Ministerstwa Środowiska oraz innych organów administracji rządowej.

Niniejszy dokument może być używany, kopiowany i rozpowszechniany, w całości lub w części, wyłącznie w celach niekomercyjnych ze wskazaniem źródła ich pochodzenia.

**Działalność KOBiZE jest finansowana ze środków
Narodowego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej**

KOMISJA EUROPEJSKA
DYREKCJA GENERALNA
DZIAŁANIA W DZIEDZINIE KLIMATU

Dyrekcja B – Europejskie i Międzynarodowe Rynki Uprawnień

Dokument nr 6 z wytycznymi
dotyczącymi zharmonizowanej metodyki przydziału bezpłatnych
uprawnień w systemie EU ETS po 2020 r.

Przepływy ciepła między instalacjami

Wersja ostateczna wydana 31 stycznia 2019 r.

Wytyczne nie stanowią oficjalnego stanowiska Komisji i nie są prawnie wiążące. Niniejsze wytyczne mają jednak na celu wyjaśnienie wymogów ustanowionych w dyrektywie EU ETS i rozporządzeniu FAR i mają zasadnicze znaczenie dla zrozumienia tych prawnie wiążących zasad.

Spis treści

1. Wstęp	5
2. Zasady traktowania przepływów ciepła przez granice instalacji.....	6
2.1. Przepływy ciepła netto	6
2.2. Sieć ciepłownicza.....	9
3. Przepływy ciepła między jednym eksporterem i jednym importerem ciepła	12
3.1. Przepływ ciepła pomiędzy dwiema instalacjami objętymi systemem EU ETS	12
3.2. Przepływ ciepła z instalacji ujętej w systemie EU ETS do instalacji lub podmiotu funkcjonującego poza systemem EU ETS	14
3.3. Przepływy ciepła z instalacji spoza systemu EU ETS do instalacji objętej systemem EU ETS....	17
4. Przepływy ciepła między wieloma eksporterami i importerami ciepła.....	19
4.1. Jeden eksporter, wielu odbiorców ciepła.....	19
4.2. Przepływy ciepła od eksportera ciepła przez dystrybutora ciepła	23
4.3. Przepływy ciepła od eksportera objętego systemem EU ETS do sieci ciepłowniczej.....	28
4.4. Wielu eksporterów ciepła i jeden importer	30
5. Szczególne zasady przydziału	32
5.1. Przepływy ciepła z podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla kwasu azotowego do innych podinstalacji.....	32
5.2. Przepływy ciepła w zintegrowanej papierni.....	35

1. Wstęp

Niniejszy dokument jest częścią grupy dokumentów, które mają za cel wsparcie Państw Członkowskich i ich Organów w spójnym wdrożeniu w całej Unii metodyki przydziału uprawnień w czwartym okresie rozliczeniowym systemu handlu uprawnieniami do emisji EU ETS (po 2020 r.), ustanowionej Rozporządzeniem Delegowanym Komisji (UE) 2019/331 z dnia 19 grudnia 2018 r. w sprawie ustanowienia przejściowych zasad dotyczących zharmonizowanego przydziału uprawnień do emisji w całej Unii na podstawie art. 10a dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (FAR)¹. Dokument nr 1 z wytycznymi – ogóle wytyczne na temat metodologii przydziału uprawnień zapewnia przegląd kontekstu prawnego grupy dokumentów zawierających wytyczne. Wyjaśnia również, w jaki sposób różne wytyczne odnoszą się do siebie nawzajem i zawiera słownik terminologii stosowanej w całym poradniku².

Ten dokument opisuje sposób określenia przydziału bezpłatnych uprawnień w przypadku występowania przepływów ciepła przez granice instalacji, o ile mamy do czynienia z przepływem mierzalnego ciepła. W niniejszym dokumencie dokonano opisu kwalifikacji importu i eksportu ciepła z i do instalacji objętych systemem EU ETS, podmiotów spoza systemu EU ETS oraz sieci ciepłowniczej. Przepływ ciepła z instalacji lub podmiotu nieobjętego systemem EU ETS do innego podmiotu lub instalacji nieobjętej systemem EU ETS nie mają wpływu na przydział bezpłatnych uprawnień zatem nie zostały omówione w tym dokumencie. Przepływy ciepła pomiędzy dwiema podinstalacjami w ramach tej samej instalacji zostały opisane w *Dokument nr 2 z wytycznymi – określanie przydziału uprawnień na poziomie instalacji*, włączając w to kwalifikację chłodzenia oraz odzysków ciepła z innej podinstalacji (rozdział 3). Zakres tego dokumentu z wytycznymi obejmuje zagadnienia poziomów działalności i przydziału uprawnień; inne tematy, takie jak aktualizacja benchmarków i przypisywanie emisji, zostały omówione w *Dokument nr 5 z wytycznymi w zakresie monitorowania i raportowania*.

Podstawowe zasady przepływów ciepła przez granice instalacji przedstawiono w rozdziale 2. Przypadki bezpośrednich przepływów ciepła do i z systemu EU ETS i podmiotów nieobjętych systemem EU ETS omówiono w części 3. Bardziej złożone przypadki wymiany ciepła między wieloma podmiotami omówiono w rozdziale 4, natomiast przykłady przepływów ciepła w bardziej nietypowych przypadkach opisano w rozdziale 5.

¹Należy zauważyć, że niniejszy dokument obejmuje jedynie przejściowe zasady przydziału uprawnień dla przemysłu zgodnie z art. 10a dyrektywy EU ETS. Wszelkie przydziały na mocy art. 10c („Opcja dla przejściowych zasad przydziału uprawnień na modernizację sektora energetycznego”) wykraczają poza zakres tego dokumentu

²Wszystkie Dokumenty z wytycznymi dostępne są pod adresem:
https://ec.europa.eu/clima/policies/ets/allowances_en#tab-0-1

2. Zasady traktowania przepływów ciepła przez granice instalacji

2.1. Przepływy ciepła netto

Do celu określenia bezpłatnych przydziałów uprawnień uwzględnia się tylko przepływy mierzalnego ciepła³. Poniżej zamieszczono interpretację określenia netto.

Przepływy mierzalnego ciepła posiadają następujące cechy :

- *określane są **netto**, z uwzględnieniem (odjęciem) energii niesionej w powracającym⁴ kondensacie lub czynniku roboczym; dla określenia wielkości przepływów mierzalnego ciepła proszę zapoznać się z rozdziałem E.II w Dokumencie nr 3 z wytycznymi – zbieranie danych i rozdziałem 6.9 w Dokumencie nr 5 z wytycznymi w zakresie monitorowania i raportowania.*
- *przepływają przez **dające się zidentyfikować kanały lub rurociągi***

ORAZ

- *ciepło **transportowane jest z wykorzystaniem czynnika roboczego**, na przykład pary wodnej, gorącego powietrza, wody, oleju, ciekłych metali lub soli*

ORAZ

- *przepływ ciepła **jest lub może być mierzony za pomocą ciepłomierza⁵** (gdzie mianem ciepłomierza określa się każde urządzenie zdolne mierzyć ilość wyprodukowanej energii w oparciu o objętość przepływającego czynnika i temperatury).*

W przypadku przepływu ciepła przez granice instalacji, mierzalne ciepło netto może być kwalifikowane do bezpłatnego przydziału⁶ w pewnych określonych okolicznościach, w zależności od producenta i konsumenta. Liczba bezpłatnych uprawnień do emisji zależy od historycznego poziomu działalności podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple i podinstalacji sieci ciepłowniczej⁷, zgodnie z opisem w rozdziale 3.

³ „mierzalne ciepło” oznacza przepływ netto ciepła transportowanego za pośrednictwem identyfikowalnych rurociągów lub kanałów przy zastosowaniu nośnika ciepła, takiego jak w szczególności para, gorące powietrze, woda, olej, metale ciekłe i sole, dla których zainstalowano lub można zainstalować ciepłomierz; (rozporządzenie FAR, art. 2 ust. 7)

⁴ W przypadku, gdy kondensat nie jest zawracany lub jego przepływ jest nieznan, w takiej sytuacji należy wykorzystać temperaturę odniesienia wynoszącą 90°C, zgodnie z wyjaśnieniami w sekcji 6.9 *Dokumentu nr 5 z wytycznymi* w zakresie monitorowania i raportowania.

⁵ „ciepłomierz” oznacza miernik energii cieplnej (MI-004) w rozumieniu załącznika VI do dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/32/UE lub każde inne urządzenie do pomiaru i zapisu ilości energii cieplnej wytwarzanej w oparciu o objętości i temperatury przepływu (rozporządzenie FAR, art. 2 ust. 8). Wskazówki dotyczące pomiaru przepływu energii cieplnej za pomocą ciepłomierzy i opcji alternatywnych znajdują się w części 6 *Dokumentu nr 5 z wytycznymi* w zakresie monitorowania i raportowania.

⁶ Patrz *Dokument nr 2 z wytycznymi* w zakresie przydziału uprawnień na poziomie instalacji.

⁷ Historyczny poziom działalności związanej z ciepłem odnosi się do średniej arytmetycznej rocznego historycznego wprowadzania z instalacji objętej systemem EU ETS mierzalnego ciepła netto zużywanego w granicach instalacji do wytwarzania produktów, do produkcji energii mechanicznej innej niż wykorzystywana do produkcji energii elektrycznej, do ogrzewania lub chłodzenia, z wyjątkiem zużycia do produkcji energii elektrycznej lub wyprowadzania do innej instalacji lub innego podmiotu nieobjętego systemem EU ETS, z wyjątkiem wyprowadzania w celu produkcji energii elektrycznej, lub do produkcji tego ciepła, lub do jednego i drugiego, w okresie odniesienia, i jest wyrażony w teradžulach na rok.

Podstawowe zasady kwalifikowania do przepływów ciepła przez granice są następujące:

- ciepło musi być produkowane w instalacji objętej systemem EU ETS,

ORAZ

- wyłącznie instalacja objęta systemem EU ETS może otrzymać uprawnienia do emisji.

W związku z tym rodzaje ciepła, dla których instalacja objęta systemem EU ETS może otrzymać bezpłatny przydział uprawnień można podsumować w następujący sposób:

Instalacja objęta systemem EU ETS otrzyma bezpłatne uprawnienia na mierzalne ciepło netto:

- **wyprodukowane** w ramach tej instalacji
i/lub
- **importowane (wprowadzane)** z innej instalacji objętej systemem EU ETS

oraz

- **konsumowane** w ramach granicy instalacji, poza granicami jakiegokolwiek wskaźnika emisyjności opartego na produkcji
i/lub
- **eksportowane (wyprowadzane)** do sieci ciepłowniczej
i/lub
- **eksportowane** do podmiotów nieobjętych systemem EU ETS na inne cele niż sieć ciepłownicza

o ile nie zostało ono wykorzystane do produkcji energii elektrycznej lub do wytworzenia energii mechanicznej użytej do produkcji energii elektrycznej. Niekwalifikowane jest również mierzalne ciepło netto odzyskiwane z produkcji kwasu azotowego.

W przypadku wielu przepływów ciepła kwalifikowanego, roczny poziom działalności podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple stanowi suma kwalifikowanych przepływów ciepła netto.

Brak rozróżnienia pomiędzy różnymi źródłami pochodzenia ciepła

Nie wprowadza się rozróżnienia pomiędzy ciepłem pochodzącym z różnych źródeł pod warunkiem, że można je uznać za objęte systemem EU ETS oraz nie zostało wyprodukowane z energii elektrycznej. Co do zasady, ciepło upoważnia do przydziału bezpłatnych uprawnień jeśli może być potraktowane jako objęte systemem EU ETS i nie jest produkowane w kotłach elektrycznych. W szczególności dotyczy to przypadków, gdy przepływ mierzalnego ciepła jest bezpośrednio powiązany (procesem spalania lub innym egzotermicznym procesem produkcyjnym) ze strumieniami źródłowymi zawartymi w planie monitorowania instalacji objętej systemem EU ETS zgodnie z rozporządzeniem MRR.

Wyjątki od tej zasady są następujące:

Historyczny poziom działalności związanej z siecią ciepłowniczą odnosi się do średniej arytmetycznej rocznego historycznego importu z instalacji objętej systemem EU ETS, produkcji lub obu, w okresie odniesienia, mierzalnego ciepła, które jest eksportowane na potrzeby sieci ciepłowniczej i jest wyrażony w teradzulach na rok.”(art. 15 ust. 4 rozporządzenia FAR).

- eksport lub zużycie ciepła produkowanego w procesie produkcji kwasu azotowego nie jest podstawą do określenia przydziału bezpłatnych uprawnień, jako że jest uwzględnione we wskaźniku emisyjności dla kwasu azotowego (patrz art. 16 ust. 5 rozporządzenia FAR),
- zużycie ciepła produkowanego przez instalację lub urządzenie nieobjęte systemem EU ETS (nie ujęte w zezwoleniu na emisję GC) nie jest podstawą do określenia przydziału bezpłatnych uprawnień (patrz art. 15 ust. 4 i art. 21 rozporządzenia FAR),
- eksport lub zużycie ciepła wykorzystywanego do produkcji energii elektrycznej nie jest podstawą do określenia przydziału bezpłatnych uprawnień (patrz art. 2 ust. 3a i art. 15 ust. 4 rozporządzenia FAR).

Poniżej podano niektóre przykłady mierzalnych przepływów ciepła netto, które można napotkać w praktyce, wraz z kwalifikowalnością do przydziału uprawnień.

Przykład 1: Instalacja objęta systemem EU ETS produkująca papier zużywa parę technologiczną dostarczaną z elektrociepłowni o mocy 40 MW, objętej tym samym zezwoleniem na udział w systemie EU ETS. W tym przypadku, ciepło zużywane w obrębie instalacji umożliwia otrzymanie przydziału bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów (jeśli taka występuje w obrębie instalacji) lub podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple.

Przykład 2: Instalacja objęta ETS produkująca papier zużywa ciepło wytworzone w zewnętrznym kotle o mocy 5 MW, który nie jest ujęty w zezwoleniu na udział w systemie EU ETS tej instalacji. W tym przypadku, nie ma podstaw określenia bezpłatnego przydziału uprawnień na ciepło dostarczane do tej instalacji. Jeżeli ciepło jest zużywane w ramach podinstalacji objętej wskaźnikiem opartym na produkcie, w trakcie bilansu ciepła należy je uznać jako „ciepło importowane spoza systemu EU ETS”.

Przykład 3: Instalacja objęta systemem EU ETS produkująca papier zużywa ciepło wytwarzane w kotle elektrycznym, który nie jest ujęty w systemie EU ETS (nie powinien być uwzględniony w zezwoleniu na udział w systemie tej instalacji). W tym przypadku, nie ma podstaw do określenia bezpłatnego przydziału uprawnień na ciepło dostarczane do tej instalacji.

Przykład 4: W obrębie instalacji objętej systemem EU ETS, ciepło wytworzone w procesie produkcji kwasu azotowego wykorzystywane jest do produkcji nawozów, ujętej w tym samym zezwoleniu na udział w systemie EU ETS. W tym przypadku, nie ma podstaw określenia bezpłatnego przydziału uprawnień na ciepło wytworzone w obrębie podinstalacji produkującej kwas azotowy.

Przykład 5: Instalacja do produkcji sadzy⁸ prowadzi odzysk ciepła z tego egzotermicznego procesu produkcyjnego, które jest następnie dostarczane do miejskiej sieci ciepłowniczej. W tym przypadku, na ciepło dostarczone do miejskiej sieci ciepłowniczej, możliwy jest przydział bezpłatnych uprawnień⁹.

Przykład 6: Instalacja do produkcji sadzy⁸ prowadzi odzysk ciepła z tego egzotermicznego procesu produkcyjnego i dostarcza je w ramach tej instalacji do sieci ciepłowniczej. W tym

⁸ Instalacja do produkcji sadzy otrzymuje również w tym przykładzie przydział w podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla sadzy.

⁹ Należy jednak pamiętać, że przydział uprawnień zostanie dokonany na podinstalację obejmującą sieć ciepłowniczą

przypadku przydział uprawnień jest dokonywany w oparciu o podinstalację benchmarkową, natomiast odzyskane ciepło kwalifikuje się do przydziału uprawnień w drodze wydzielenia podinstalacji sieci ciepłowniczej (jeżeli nie całe ciepło jest eksportowane do sieci ciepłowniczej, pozostałe ciepło może być zakwalifikowane do przydziału uprawnień na podstawie podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple).

2.2. Sieć ciepłownicza

W przypadku mierzalnego ciepła netto eksportowanego do sieci ciepłowniczej, przydział bezpłatnych uprawnień nie jest wyznaczany w oparciu o wskaźnik emisyjności oparty na cieple, ale z wykorzystaniem dedykowanego wskaźnika dla sieci ciepłowniczej. Pojęcie „do sieci ciepłowniczej” ma za zadanie rozróżnić ciepło kwalifikowane do przydziału bezpłatnych uprawnień („ciepło mierzalne eksportowane do sieci ciepłowniczej”) od niekwalifikowanego do przydziału bezpłatnych uprawnień ciepła eksportowanego (na inne cele, takie jak produkcja energii elektrycznej). *W celu uzyskania szerszej terminologii związanej z pojęciem sieci ciepłowniczej, proszę zapoznać się z poniższą tabelą.*

Art. 2 ust. 4 rozporządzenia FAR wprowadza następującą definicję sieci ciepłowniczej:

„sieć ciepłownicza” oznacza dystrybucję mierzalnego ciepła za pośrednictwem sieci w celu ogrzewania lub chłodzenia przestrzeni lub w celu wytwarzania ciepłej wody do użytku domowego, do budynków lub obiektów nieobjętych systemem EU ETS, z wyjątkiem mierzalnego ciepła stosowanego do wytwarzania produktów i powiązanych działań lub do wytwarzania energii elektrycznej.

Podinstalacja sieci ciepłowniczej jest zdefiniowana, jeśli obowiązują oba następujące warunki:

- Instalacja wytwarza mierzalne ciepło netto poza granicami podinstalacji opartej na produktowym wskaźniku emisyjności kwasu azotowego;

LUB

- Instalacja importuje mierzalne ciepło z instalacji objętej systemem EU ETS pod warunkiem, że ciepło nie jest wytwarzane w granicach wskaźnika emisyjności kwasu azotowego;

I

- Ciepło jest eksportowane na potrzeby sieci ciepłowniczej.

Sieć ciepłownicza posiada następujące cechy:

- Dotyczy dystrybucji **mierzalnego** ciepła poprzez sieć;
- Celem jest **ogrzewanie lub chłodzenie przestrzeni** lub wytwarzanie **ciepłej wody do użytku domowego**;
- Ciepło kierowane jest do budynków lub obiektów **nieobjętych systemem EU ETS**;
- Z zakresu definicji wyłącza się mierzalne ciepło wykorzystywane na potrzeby produkcji produktów i powiązanych działalności lub produkcji energii elektrycznej.

W przypadku, gdy instalacja objęta systemem EU ETS produkuje ciepło na potrzeby sieci ciepłowniczej i dystrybuje ciepło na potrzeby sieci ciepłowniczej wyprodukowane przez inne podmioty, niezbędne jest dokonanie pozornego podziału ciepła w celu poprawnego wyznaczenia przydziału uprawnień do emisji dla tej instalacji (patrz rozdział 4.2).

Na potrzeby podinstalacji sieci ciepłowniczej nie wprowadza się rozróżnienia ze względu na

status CL i non-CL gdyż całkowite ciepło z definicji jest wykorzystywane na cele sieci ciepłowniczej, która nie jest narażona na ryzyko ucieczki emisji. Mając na uwadze powyższe, można zdefiniować wyłącznie jedną podinstalację sieci ciepłowniczej. Aby nagrodzić efektywne wykorzystanie nadmiaru ciepła do celów sieci ciepłowniczej, podinstalacje te nie podlegają takiemu samemu zmniejszeniu w zakresie współczynnika narażenia na ucieczkę emisji (CLEF) w procesie wyznaczenia przydziału uprawnień, jak ma to miejsce w przypadku innych podinstalacji nienarażonych na ryzyko ucieczki emisji¹⁰. Współczynnik CLEF wynoszący 0,3 stosuje się do podinstalacji sieci ciepłowniczej także po 2025.

Zagadnienia dotyczące sieci ciepłowniczej w Fazie 4

W odniesieniu do systemu EU ETS i jego zasad dotyczących bezpłatnych przydziałów uprawnień w Fazie 4, sieć ciepłowniczą określa się na różne sposoby. Można wprowadzić następujące rozróżnienia:

- Sieć ciepłownicza jako **rodzaj działalności**, zdefiniowane w Art. 2 ust. 4 rozporządzenia FAR jako:
„dystrybucja mierzalnego ciepła w celu ogrzewania lub chłodzenia przestrzeni lub w celu wytwarzania ciepłej wody do użytku domowego za pośrednictwem sieci, do budynków lub obiektów nieobjętych EU ETS, z wyjątkiem mierzalnego ciepła stosowanego do wytwarzania produktów i powiązanych działań lub do wytwarzania energii elektrycznej”;
- **Instalacja** sieci ciepłowniczej, jako instalacja wytwarzająca ciepło na potrzeby sieci ciepłowniczej, która może być objęta lub nieobjęta systemem EU ETS, w zależności od rodzaju i zdolności produkcyjnych tej instalacji;
- **Dystrybutor** sieci ciepłowniczej, świadczący usługi dystrybucji ciepła poprzez sieć ciepłowniczą, które może być wytwarzane przez dystrybutora jak i stronę trzecią;
- **Sieć ciepłownicza**, rozumiana jako sieć rurociągów oraz urządzeń wykorzystywanych do dystrybucji ciepła na cele użytkowe;
- **Podinstalacja** sieci ciepłowniczej rozumiana jako wyodrębniona część instalacji objętej systemem EU ETS w celu określenia przydziału uprawnień dla instalacji, związanego z eksportem mierzalnego ciepła na potrzeby sieci ciepłowniczej, zgodnie z definicją przedstawioną w Art. 3 lit. (d) rozporządzenia FAR;
- **Celem** wprowadzenia definicji sieci ciepłowniczej jest rozróżnienie eksportowanego ciepła kwalifikującego się do przydziału uprawnień („mieralne ciepło eksportowane na cele sieci ciepłowniczej”) od niekwalifikującego się do przydziału uprawnień ciepła (na inne cele takie jak produkcja energii elektrycznej).

Lista połączeń technologicznych

Połączenia mające na celu import lub eksport ciepła, CO₂ lub gazów odpadowych poprzez granice instalacji nazywane są połączeniami technologicznymi. Każdy prowadzący instalację powinien przedstawić czytelną listę wszystkich jej połączeń technologicznych. Należy zidentyfikować wszystkie połączone z nią instalacje i podmioty, oraz przekazać te informacje właściwemu organowi. W celu uzyskania dalszych informacji na temat raportowania danych proszę zapoznać się z *Dokumentem nr 3 z wytycznymi* w zakresie zbierania danych.

Przepływ ciepła jest typową formą połączenia technologicznego. Przepływy ciepła pomiędzy podinstalacjami w ramach tej samej instalacji nie są uważane za połączenia technologiczne poza przypadkiem dotyczącym podinstalacji do produkcji kwasu azotowego. Wszystkie połączenia technologiczne muszą zostać wymienione, włączając również przepływy ciepła

¹⁰ Z zastrzeżeniem ewentualnego przeglądu zgodnie z art. 30 dyrektywy EU ETS

niekwalifikujące się do przydziału. Wszystkie dane odnoszące się do przepływów ciepła przez granice instalacji, włącznie z tymi przekazanymi przez podmioty spoza systemu EU ETS i tych podmiotów dotyczące, muszą być poddane niezależnej weryfikacji.

3. Przepływy ciepła między jednym eksporterem i jednym importerem ciepła

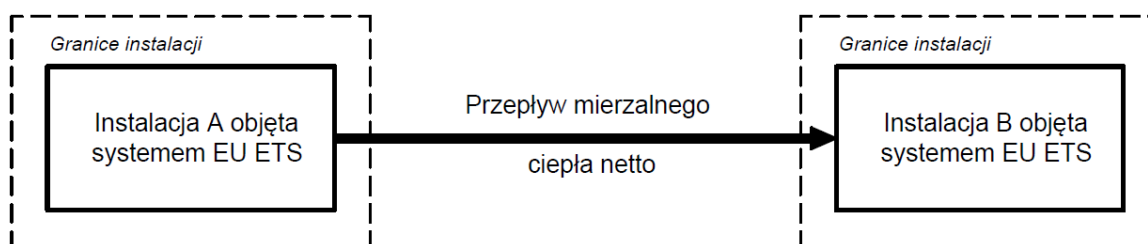
Rozdział ten omawia metodę obliczania wstępnego przydziału uprawnień do emisji, związaną z bezpośrednim przepływem mierzalnego ciepła netto przez granice instalacji, wykorzystywaną w zwykłej fazie FAR. W celu uzyskania wytycznych dotyczących metodologii obliczeń ostatecznego przydziału oraz informacji o różnicach w obliczeniach przydziałów dla nowych instalacji, instalacjach pracujących krócej niż dwa lata w okresie odniesienia lub zmianach poziomów działalności, proszę zapoznać się z Dokumentem z wytycznymi nr 2.

3.1. Przepływ ciepła pomiędzy dwiema instalacjami objętymi systemem EU ETS

Rozdział ten omawia przydział uprawnień w przypadku przepływu ciepła z jednej instalacji do innej instalacji, przy czym obie objęte są systemem EU ETS.

Schemat - Rysunek 1 przedstawia schemat omawiany w tym rozdziale.

Rysunek 1. Przepływ ciepła z instalacji objętej systemem EU ETS do innej instalacji objętej systemem EU ETS.

Wstępny przydział uprawnień

Podstawową zasadą jest przydział bezpłatnych uprawnień dla instalacji zużywającej ciepło. Przegląd wstępnych przydziałów uprawnień dla obu instalacji przedstawiono w Tabeli 1.

Współczynniki narażenia na ucieczkę emisji (carbon leakage exposure factor – CLEF)

W tej sytuacji należy zastosować współczynnik narażenia na ucieczkę emisji (CLEF) przypisany do konsumenta ciepła, czyli podinstalacji importującej ciepło wyodrębnionej w ramach instalacji objętej systemem EU ETS.

Tabela 1. Przegląd wstępnych przydziałów bezpłatnych uprawnień w przypadku przepływu ciepła z instalacji objętej systemem EU ETS do innej instalacji objętej systemem EU ETS.

Wstępny przydział uprawnień dla instalacji A eksportującej ciepło	Wstępny przydział uprawnień dla instalacji B importującej ciepło
Producentowi eksportującemu ciepło do systemu EU ETS nie przydziela się uprawnień	W przypadku, gdy importowane ciepło jest używane w ramach podinstalacji objętej wskaźnikiem opartym na produkcie: Importowane mierzalne ciepło jest uwzględniane w benchmarku produktowym ¹¹

¹¹ Przydział uprawnień na całkowite mierzalne ciepło netto, w tym ciepło importowane, wykorzystane do wytworzenia produktu objętego benchmarkiem jest uwzględnione w przydziale uprawnień dla tego produktu, a zatem nie otrzymuje żadnego dodatkowego przydziału uprawnień w ramach innej podinstalacji. Więcej informacji na temat sposobu definiowania benchmarków produktowych można znaleźć w Dokumentie nr 2 z wytycznymi dotyczącymi określania przydziału na poziomie instalacji.

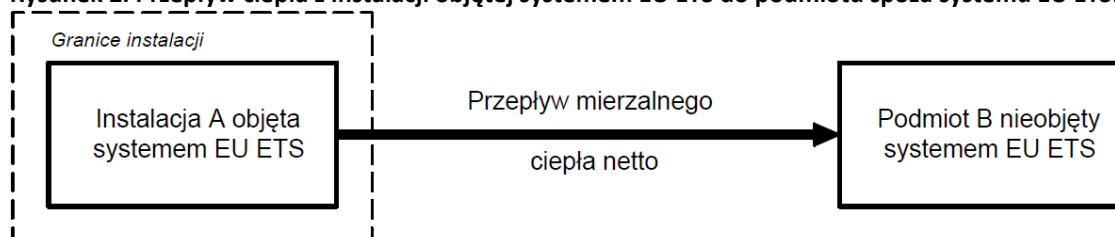
<p>Na część ciepła produkowanego w instalacji A objętej systemem EU ETS, eksportowanego do innej instalacji objętej systemem EU ETS nie przydziela się uprawnień do emisji</p>	$F_{P,wstępny} = BM_P \cdot HAL_P \cdot CLEF_P$ <p><i>Przydział = benchmark produktowy x wielkość produkcji produktu x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji odbiorcy ciepła</i></p> <p>gdzie:</p> <p><i>F_{P,wstępny}</i>: roczny wstępny przydział bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji importującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p> <p><i>BM_P</i>: benchmark produktowy (wyrażony w EUA/tonę),</p> <p><i>HAL_P</i>: historyczny poziom działalności dla danego produktu (wyrażony w tonach/rok),</p> <p><i>CLEF_P</i>: współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla produktu objętego benchmarkiem.</p>
	<p><i>W przypadku, gdy importowane mierzalne ciepło jest zużywane poza granicami podinstalacji objętej wskaźnikiem opartym na produkcji:</i></p> <p>Ciepło importowane z instalacji objętej systemem EU ETS uwzględniane jest w historycznym poziomie działalności podinstalacji importującej ciepło:</p> $F_{H,wstępny} = BM_H \cdot HAL_H \cdot CLEF_H$ <p><i>Przydział = benchmark cieplny x wykorzystane ciepło x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla podinstalacji importera ciepła</i></p> <p>gdzie:</p> <p><i>F_{H,wstępny}</i>: roczny wstępny przydział bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji importującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p> <p><i>BM_H</i>: benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ),</p> <p><i>HAL_H</i>: historyczny poziom działalności związany z ciepłem (wyrażony w TJ/rok); tj. średnia arytmetyczna rocznych wartości mierzalnego ciepła netto w okresie odniesienia,</p> <p><i>CLEF_H</i>: współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla podinstalacji importera ciepła.</p>

3.2. Przepływ ciepła z instalacji objętej systemem EU ETS do instalacji lub podmiotu spoza systemu EU ETS

W tej części dokumentu omówiono przydział uprawnień w przypadku przepływu ciepła z instalacji objętej systemem EU ETS do instalacji lub podmiotu, który nie jest objęty systemem EU ETS. Fakt, czy konsument ciepła jest rozważany jako sieć ciepłownicza¹² czy nie, ma wpływ na przydział uprawnień. Oba przypadki przedstawiono poniżej.

Schemat - Rysunek 2 przedstawia schemat omawiany w tym rozdziale.

Rysunek 2. Przepływ ciepła z instalacji objętej systemem EU ETS do podmiotu spoza systemu EU ETS.

Wstępny przydział uprawnień

W tym przypadku, gdzie mierzalne ciepło netto jest wykorzystywane poza systemem EU ETS, przydział uprawnień jest określany dla wyeksportowanego przez producenta ciepła netto. W przypadku gdy ciepło jest eksportowane do sieci ciepłowniczej, mierzalne ciepło netto jest kwalifikowane do przydziału na podstawie podinstalacji sieci ciepłowniczej w ramach instalacji A objętej systemem EU ETS. Jeżeli ciepło nie jest eksportowane do sieci ciepłowniczej, instalacja otrzymuje przydział uprawnień w ramach podinstalacji opartej na benchmarku cieplnym. Przegląd wyznaczania wstępnego przydziału omówiono w Tabeli 2.

Współczynnik narażenia na ucieczkę emisji (CLEF)

Podmioty spoza systemu EU ETS z zasady nie są uznawane za narażone na znaczące ryzyko ucieczki emisji. Podinstalacja sieci ciepłowniczej z definicji nie jest narażona na znaczące ryzyko ucieczki emisji. W przypadku innych przepływów ciepła do podmiotów nieobjętych systemem EU ETS współczynnik CLEF dla sektorów narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji można wykorzystać tylko wtedy, gdy eksporter ciepła dostarczy wystarczający dowód, że eksportuje mierzalne ciepło netto do podmiotu nieobjętego systemem EU ETS, który jest narażony na znaczące ryzyko ucieczki emisji: operator na przykład przedstawi zweryfikowaną listę swoich klientów zużywających ciepło, razem z kodami NACE/PRODCOM tych klientów oraz wartościami mierzalnego ciepła netto do nich dostarczonymi. W przypadku braku takich dowodów należy zastosować współczynnik CLEF dla sektorów nienarażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji. W przypadku sieci ciepłowniczej współczynnik narażenia na ucieczkę emisji został ustalony na poziomie 0,3 dla całej czwartej fazy (art. 16 ust. 3 rozporządzenia FAR). Jeżeli ciepło eksportowane do podmiotów nieobjętych systemem EU ETS jest wykorzystywane w odniesieniu do produktów zarówno narażonych (CL), jak i nie narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji (non-CL), wówczas należy wyodrębnić dwie podinstalacje; jedna podinstalacja CL i jedna podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple innym niż CL. Rozdział 4.1. omawia tę sytuację bardziej szczegółowo. Proszę zapoznać

¹² „sieć ciepłownicza” oznacza dystrybucję mierzalnego ciepła za pośrednictwem sieci w celu ogrzewania lub chłodzenia przestrzeni lub w celu wytwarzania ciepłej wody do użytku domowego, do budynków lub obiektów nieobjętych systemem EU ETS, z wyjątkiem mierzalnego ciepła stosowanego do wytwarzania produktów i powiązanych działań lub do wytwarzania energii elektrycznej. (art. 2 ust. 4 rozporządzenia FAR)

się również z *Dokumentem nr 2 z wytycznymi*, aby uzyskać wskazówki dotyczące podziału podinstalacji.

W przypadku, gdy co najmniej 95 % poziomu działalności podinstalacji sieci ciepłowniczej lub podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe CL lub non-CL przypisuje się do jednej z tych podinstalacji, prowadzący instalację może przypisać całkowity poziom działalności tych podinstalacji do podinstalacji o najwyższym poziomie działalności (art. 10 ust. 3 rozporządzenia FAR).

Tabela 2. Przegląd wstępnych przydziałów bezpłatnych uprawnień w przypadku przepływu ciepła z instalacji objętej systemem EU ETS do podmiotu spoza systemu EU ETS.

Wstępny przydział uprawnień dla podinstalacji A eksportującej ciepło	Wstępny przydział uprawnień dla importera ciepła B spoza system EU ETS
<p><i>W przypadku, gdy podmiot B spoza system EU ETS (w całości lub w części) prowadzi działalność inną niż sieć ciepłownicza:</i></p> <p>Podinstalacja eksportująca ciepło do podmiotów spoza system EU ETS innych niż sieć ciepłownicza z definicji jest podinstalacją objętą wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe.</p> <p>Ciepło eksportowane do podmiotu nieobjętego systemem EU ETS brane jest pod uwagę w historycznym poziomie działalności podinstalacji eksportującej ciepło.</p> $F_{H, wstepny} = BM_H \cdot HAL_H \cdot CLEF_H$ <p><i>Przydział = benchmark cieplny x eksport ciepła netto x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji</i></p> <p>gdzie:</p> <p>$F_{H, wstepny}$: roczny wstępny przydział bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji eksportującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p> <p>BM_H: benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ),</p> <p>HAL_H: historyczny poziom działalności związany z ciepłem (wyrażony w TJ/rok); tj. średnia arytmetyczna rocznych wartości mierzalnego ciepła netto wyprodukowanego i wyeksportowanego do podmiotu spoza systemu EU ETS w okresie odniesienia, z wyjątkiem ciepła wykorzystanego do produkcji energii elektrycznej,</p> <p>$CLEF_H$: wykorzystuje się współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla sektorów nienarażonych na ucieczkę emisji, chyba że eksporter przedstawi dowód, że eksportuje ciepło do podmiotu spoza systemu EU ETS, który jest narażony na znaczące ryzyko ucieczki emisji.</p>	<p>Podmiot spoza system EU ETS nie może otrzymać uprawnień do emisji</p>
<p><i>W przypadku, gdy podmiot B spoza system EU ETS (w całości lub w części) prowadzi działalność zakwalifikowaną jako sieć ciepłownicza:</i></p> <p>Podinstalacji instalacji A eksportująca ciepło sieciowe jest podinstalacją sieci ciepłowniczej.</p> <p>Ciepło wyeksportowane do sieci ciepłowniczej jest uwzględniane w historycznym poziomie działalności podinstalacji sieci ciepłowniczej.</p> $F_{DH, wstepny} = BM_H \cdot HAL_{DH} \cdot CLEF_{DH}$ <p><i>Przydział = benchmark cieplny x eksport ciepła netto x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji</i></p>	

gdzie:	
$F_{DH, wstępn}$:	roczny wstępny przydział bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji sieci ciepłowniczej eksportującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),
BM_H :	benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ),
HAL_{DH} :	historyczny poziom działalności sieci ciepłowniczej (wyrażony w TJ/rok); tj. średnia arytmetyczna rocznych wartości mierzalnego ciepła netto wyprodukowanego i wyeksportowanego do sieci ciepłowniczej,
$CLEF_{DH}$:	wykorzystuje się współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla sieci ciepłowniczej.

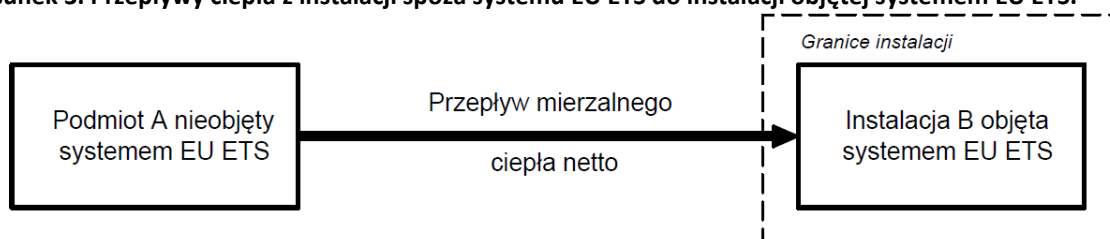
3.3. Przepływy ciepła z instalacji spoza systemu EU ETS do instalacji objętej systemem EU ETS

Taki rodzaj przepływów ciepła ma miejsce w sytuacji, gdy instalacja importująca ciepło objęta systemem EU ETS odbiera ciepło dostarczane przez producenta ciepła, który nie jest objęty systemem EU ETS ponieważ nie prowadzi działań wymienionych w Załączniku I do dyrektywy EU ETS, np.:

- Instalacja nie uczestnicząca w systemie EU ETS, która wykorzystuje wyłącznie biomasę, sprzedaje ciepło do instalacji objętej systemem EU ETS,
- Instalacja do spalania odpadów komunalnych sprzedaje wyprodukowane ciepło do zakładu produkcji ceramiki,
- elektrociepłownia o mocy 5 MW sprzedaje ciepło do zakładu produkcji wełny mineralnej.

Schemat - Rysunek 3 przedstawia schemat omawiany w tym rozdziale.

Rysunek 3. Przepływy ciepła z instalacji spoza systemu EU ETS do instalacji objętej systemem EU ETS.

Wstępny przydział uprawnień

Zużycie ciepła wyprodukowanego poza systemem EU ETS nie jest podstawą do przydzielenia bezpłatnych uprawnień. Przegląd wstępnych przydziałów uprawnień dla obu instalacji przedstawiono w Tabeli 3.

Współczynnik narażenia na ucieczkę emisji (CLEF)

Należy użyć współczynnika narażenia na ucieczkę emisji dla podinstalacji zużywającej ciepło.

Tabela 3. Przegląd wstępnych przydziałów bezpłatnych uprawnień w przypadku przepływu ciepła od podmiotu spoza systemu EU ETS do instalacji objętej systemem EU ETS.

Wstępny przydział uprawnień dla podmiotu A spoza system EU ETS	Wstępny przydział uprawnień dla instalacji B importującej ciepło
Podmiot spoza system EU ETS nie może otrzymać uprawnień do emisji	<p>W przypadku, gdy importowane ciepło jest używane w ramach podinstalacji objętej wskaźnikiem opartym na produkcie:</p> <p>Na ciepło importowane spoza system EU ETS nie przydziela się uprawnień. Importowane ciepło jest jednak uwzględnione we wskaźnikach emisyjności dla produktów¹¹. Przydział musi być zatem skorygowany o ilość importowanego ciepła.</p> $F_{P,wstępny} = (BM_P \cdot HAL_P - BM_H \cdot H_{import}) \cdot CLEF_P$ <p>Przydział = (benchmark produktowy x wielkość produkcji produktu - benchmark cieplny x zużycie importowanego ciepła spoza EU ETS) x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla podinstalacji konsumenta ciepła</p> <p>gdzie:</p> <p>$F_{P,wstępny}$: wstępny roczny przydział uprawnień dla podinstalacji importującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p>

	<p><i>BM_P</i>: benchmark produktowy (wyrażony w EUA/tonę),</p> <p><i>HAL_P</i>: historyczny poziom aktywności dla danego produktu (wyrażony w tonach/rok),</p> <p><i>BM_H</i>: benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ),</p> <p><i>H_{import}</i>: import ciepła w okresie odniesienia takim samym jak dla określenia wielkości HAL_P, (wyrażony w TJ/rok),</p> <p><i>CLEF_P</i>: współczynnik narażenia na ucieczkę emisji konsumenta ciepła.</p>
	<p><i>W przypadku, gdy importowane ciepło jest zużywane poza granicami podinstalacji objętej wskaźnikiem opartym na produkcji:</i></p> <p>Ciepło importowane od podmiotów spoza systemu EU ETS nie jest brane pod uwagę przy określaniu historycznego poziomu działalności. W konsekwencji podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe nie otrzymuje żadnych uprawnień na ciepło importowane od podmiotów spoza systemu EU ETS.</p>

4. Przepływy ciepła między wieloma eksporterami i importerami ciepła

W tym rozdziale omówiono sytuacje, w których występuje więcej niż jeden eksporter lub więcej niż jeden importer ciepła.

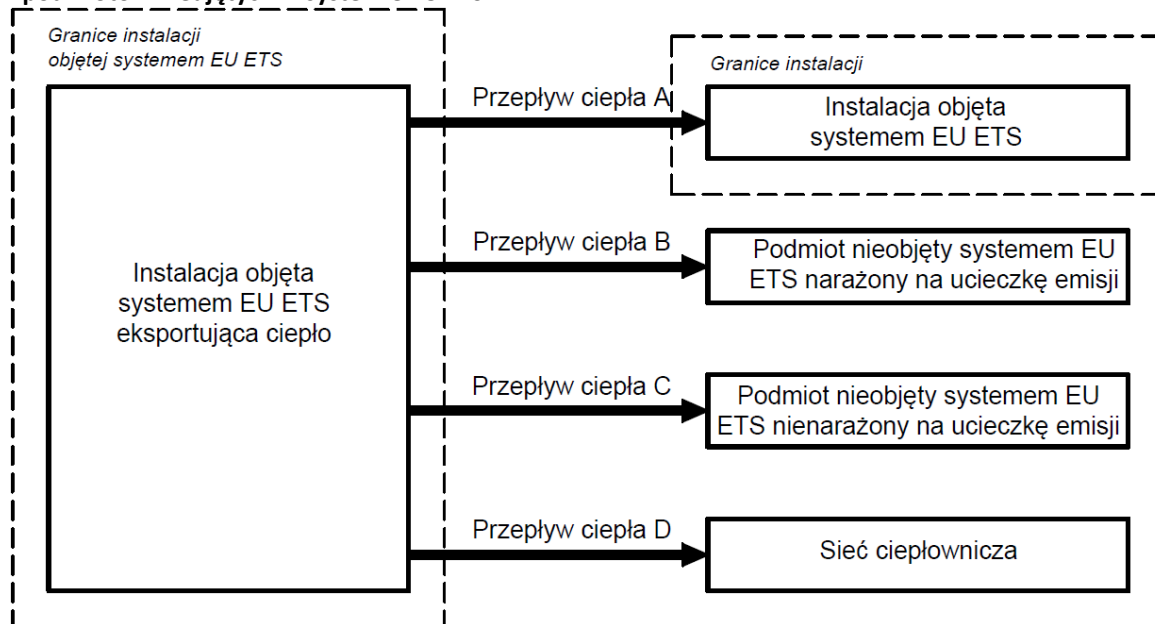
4.1. Jeden eksporter, wielu odbiorców ciepła

W tej części omówiono przypadek, w którym jedna instalacja objęta systemem EU ETS dostarcza ciepło do odbiorców zarówno objętych, jak i nieobjętych systemem EU ETS, z różnymi współczynnikami narażenia na ucieczkę emisji.

Schemat - Rysunek 4 przedstawia schemat omawiany w tym rozdziale.

Instalacja produkująca ciepło musi być podzielona na różne podinstalacje (patrz *Dokument nr 2 z wytycznymi* w zakresie przydziału uprawnień na poziomie instalacji).

Rysunek 4. Instalacja z system EU ETS eksportuje ciepło do podinstalacji objętych systemem EU ETS i podmiotów nieobjętych w systemie EU ETS.

Wstępny przydział uprawnień

Wstępny przydział uprawnień przedstawiony w Tabeli 4, określony został z wykorzystaniem przypadków omówionych w rozdziałach 3.1 i 3.2:

- Eksport ciepła z instalacji objętej systemem EU ETS do innej instalacji objętej systemem EU ETS (przeływ ciepła A) został omówiony w rozdziale 3.1 W tym przypadku uprawnienia do emisji przydzielane są importerowi ciepła; instalacja objęta systemem EU ETS, która eksportuje ciepło nie otrzymuje przydziału uprawnień, więc nie musi również wyodrębnić dodatkowej podinstalacji na wyeksportowane ciepło.
- Przepływy ciepła do podmiotów spoza systemu EU ETS można podzielić na trzy typy, zgodnie z przypadkami omówionymi w rozdziale 3.2. Każdy z tych przypadków będzie wykorzystywał inną wartość współczynnika CLEF w zależności od tego, czy przepływ ciepła jest wykorzystywany na potrzeby sieci ciepłowniczej (przeływ ciepła D), na

potrzeby sektora narażonego na ucieczkę emisji (przepływ ciepła B) lub sektora nienarażonego na ucieczkę emisji (przepływ ciepła C). Dla tych trzech typów przepływów ciepła przydział uprawnień obliczany jest dla eksportera ciepła. Każdy z tych przepływów wymaga innego rodzaju podinstalacji.

Współczynnik narażenia na ucieczkę emisji (CLEF)

Dla odbiorców ciepła ujętych w systemie EU ETS należy użyć współczynnika narażenia na ucieczkę emisji odpowiadającego danej podinstalacji zużywającej ciepło.

Odbiorcy spoza systemu EU ETS z zasady nie są uznawani za narażonych na znaczące ryzyko ucieczki emisji. Podinstalacja sieci ciepłowniczej z założenia uznawana jest za nienarażoną na ucieczkę emisji, dla pozostałych przepływów ciepła do podmiotów spoza systemu EU ETS, współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla sektorów narażonych na to ryzyko może być uwzględniony tylko gdy eksporter ciepła przedstawi wystarczające dowody na dostarczanie ciepła do odbiorcy spoza systemu EU ETS, który jest narażony na ryzyko ucieczki emisji: prowadzący instalację będzie musiał na przykład przedstawić listę swoich odbiorców ciepła wraz z przypisanymi im kodami NACE i ilością dostarczonego do każdego z odbiorców ciepła. W przypadku braku takich dowodów należy wykorzystać współczynnik CLEF odpowiadający sektorom nienarażonym na znaczące ryzyko ucieczki emisji. W przypadku sieci ciepłowniczej współczynnik narażenia na ucieczkę emisji został ustalony na poziomie 0,3 dla całej czwartej fazy (art. 16 ust. 3 rozporządzenia FAR). Proszę zapoznać się również z *Dokumentem nr 2 z wytycznymi w zakresie przydziału uprawnień na poziomie instalacji.*

Tabela 4. Przegląd wstępnych przydziałów bezpłatnych uprawnień w przypadku eksportu ciepła z instalacji objętej systemem EU ETS do instalacji objętych systemem UE ETS oraz konsumentów spoza systemu EU ETS z różnymi współczynnikami narażenia na ucieczkę emisji.

Wstępny przydział uprawnień dla podmiotu A spoza system EU ETS	Wstępny przydział uprawnień
<p>Przepływ ciepła z instalacji objętej systemem EU ETS do innej instalacji objętej systemem EU ETS:</p> <p>Przydział uprawnień otrzymuje instalacja objęta system EU ETS importująca ciepło</p> <p><u>Przepływ ciepła A</u></p>	<p><i>Część instalacji objętej systemem EU ETS, która eksportuje ciepło do innej instalacji objętej systemem EU ETS, na ciepło wyprodukowane i wyeksportowane nie otrzymuje uprawnień do emisji.</i></p>
	<p><i>W przypadku, gdy importowane ciepło jest wykorzystywane w granicach podinstalacji objętej wskaźnikiem opartym na produkcie:</i></p> <p>Importowane ciepło jest uwzględnione w benchmark produktowym¹¹.</p> $F_{P,wstępny} = BM_P \cdot HAL_P \cdot CLEF_P$ <p><i>Przydział = Benchmark produktowy x wielkość produkcji produktu x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji konsumenta ciepła</i></p> <p>gdzie:</p> <p>$F_{P,wstępny}$: wstępny roczny przydział uprawnień dla podinstalacji importującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p> <p>BM_P: benchmark produktowy (wyrażony w EUA/tonę),</p> <p>HAL_P: historyczny poziom aktywności dla danego produktu (wyrażony w tonach/rok),</p> <p>$CLEF_P$: współczynnik narażenia na ucieczkę emisji konsumenta ciepła.</p>
	<p><i>W przypadku, gdy importowane ciepło jest wykorzystywane poza granicami podinstalacji objętej wskaźnikiem opartym na produkcie:</i></p> <p>Ciepło importowane przez podmiot objęty systemem EU ETS jest brane pod uwagę w historycznym poziomie działalności podinstalacji importującej ciepło.</p>

	$F_{H,wstępny} = BM_H \cdot HAL_H \cdot CLEF_H$ <p><i>Przydział = Benchmark cieplny x wykorzystane ciepło x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji konsumenta ciepła</i></p> <p>gdzie:</p> <p>$F_{H,wstępny}$: wstępny roczny przydział uprawnień dla podinstalacji importującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p> <p>BM_H: benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ),</p> <p>HAL_H: historyczny poziom działalności związany z ciepłem (wyrażony w TJ/rok); tj. średnia arytmetyczna rocznych wartości mierzalnego ciepła netto wykorzystanego w okresie odniesienia,</p> <p>$CLEF_H$: współczynnik narażenia na ucieczkę emisji konsumenta ciepła.</p>
<p>Przepływ ciepła od instalacji objętej systemem EU ETS do podmiotu spoza system EU ETS innego niż sieć ciepłownicza:</p> <p>Uprawnienia przydziela się eksporterowi ciepła objętemu systemem EU ETS</p> <p><u>Przepływ ciepła B i C</u></p>	<p><i>W przypadku eksportu ciepła do podmiotu spoza system EU ETS innego niż sieć ciepłownicza, podinstalacja eksportująca ciepło z definicji jest podinstalacją objętą wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe.</i></p> <p>Ciepło eksportowane do podmiotu nieobjętego systemem EU ETS jest brane pod uwagę w historycznym poziomie działalności podinstalacji eksportującej ciepło.</p> $F_{H,wstępny} = BM_H \cdot HAL_H \cdot CLEF_H$ <p><i>Przydział = benchmark cieplny x eksport ciepła netto x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji</i></p> <p>gdzie:</p> <p>$F_{H,wstępny}$: roczny wstępny przydział bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji eksportującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p> <p>BM_H: benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ),</p> <p>HAL_H: historyczny poziom działalności związany z ciepłem (wyrażony w TJ/rok); tj. średnia arytmetyczna rocznych wartości mierzalnego ciepła netto wyprodukowanego i wyeksportowanego do podmiotu spoza systemu EU ETS w okresie odniesienia, chyba że zostało wykorzystane do produkcji energii elektrycznej lub na potrzeby sieci ciepłowniczej,</p> <p>$CLEF_H$: wykorzystuje się współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla sektorów nienarażonych na ucieczkę emisji (Przepływ ciepła C), chyba że eksporter przedstawi dowód na eksport ciepła do podmiotu spoza systemu EU ETS, który jest narażony na znaczące ryzyko ucieczki emisji (Przepływ ciepła B).</p> <p><i>Podmiot spoza system EU ETS nie może otrzymać uprawnień do emisji.</i></p>
<p>Przepływ ciepła z instalacji objętej systemem EU ETS na potrzeby sieci ciepłowniczej:</p> <p>Uprawnienia przydziela się eksporterowi ciepła objętemu systemem EU ETS</p> <p><u>Przepływ ciepła D</u></p>	<p><i>W przypadku eksportu ciepła na potrzeby sieci ciepłowniczej, instalacja eksportująca ciepło objęta systemem EU ETS otrzymuje uprawnienia dla podinstalacji sieci ciepłowniczej.</i></p> <p>Ciepło wyeksportowane do sieci ciepłowniczej jest uwzględniane w historycznym poziomie działalności podinstalacji sieci ciepłowniczej.</p> $F_{DH,wstępny} = BM_H \cdot HAL_{DH} \cdot CLEF_{DH}$ <p><i>Przydział = benchmark cieplny x eksport ciepła netto x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji</i></p> <p>gdzie:</p> <p>$F_{DH,wstępny}$: roczny wstępny przydział bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji sieci ciepłowniczej eksportującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p> <p>BM_H: benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ),</p> <p>HAL_{DH}: historyczny poziom działalności sieci ciepłowniczej (wyrażony</p>

	<p>w TJ/rok); tj. średnia arytmetyczna rocznych wartości mierzalnego ciepła netto wyprodukowanego i wyeksportowanego do sieci ciepłowniczej, <i>CLEF_{DH}</i>: wykorzystuje się współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla sieci ciepłowniczej.</p>
	<p><i>Podmiot spoza system EU ETS nie może otrzymać uprawnień do emisji.</i></p>

4.2. Przepływy ciepła od eksportera ciepła przez dystrybutora ciepła

Rozdział ten omawia przydział uprawnień w przypadku przepływów ciepła z instalacji objętej systemem EU ETS do dystrybutora ciepła, które je przekazuje do konsumentów ciepła objętych, jak i nieobjętych systemem EU ETS.

Definicja dystrybutora ciepła

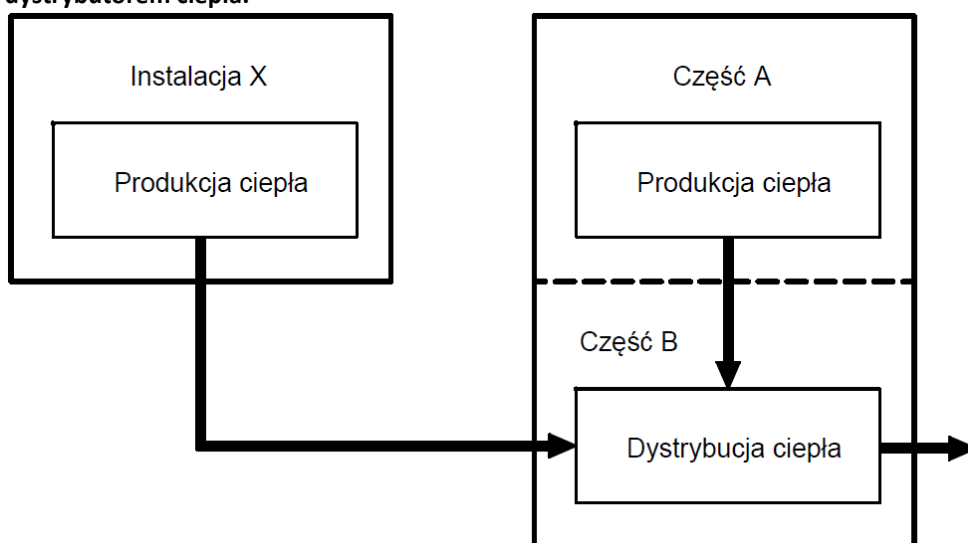
Dystrybutorem ciepła jest podmiot, który pośredniczy między producentem a konsumentem ciepła. Oznacza to, że w odróżnieniu od sytuacji opisanej w rozdziale 4.1:

- Dystrybutor nie produkuje ani nie zużywa ciepła,
- Nie ma bezpośredniego związku handlowego (umowy) między producentem ciepła i odbiorcą ciepła, odnoszącego się do dostaw ciepła.

W przypadku, kiedy istnieje bezpośrednia umowa na dostawy ciepła pomiędzy producentami ciepła a jego konsumentami, ale fizycznie ciepło przekazywane jest za pomocą dystrybutora ciepła, zasady opisane w tym rozdziale nie mają zastosowania. W takim wypadku, strona pośrednicząca nie jest traktowana jako oddzielny podmiot, ale jako część infrastruktury przesyłającej. Zastosowanie mają standardowe zasady przepływów ciepła (przydział uprawnień dla instalacji objętej systemem EU ETS – konsumenta ciepła, chyba że ciepło jest importowane od producentów nieobjętych systemem EU ETS; przydział uprawnień dla producenta ciepła objętego systemem EU ETS jeżeli konsumenci ciepła nie są objęci systemem EU ETS, patrz rozdział 3).

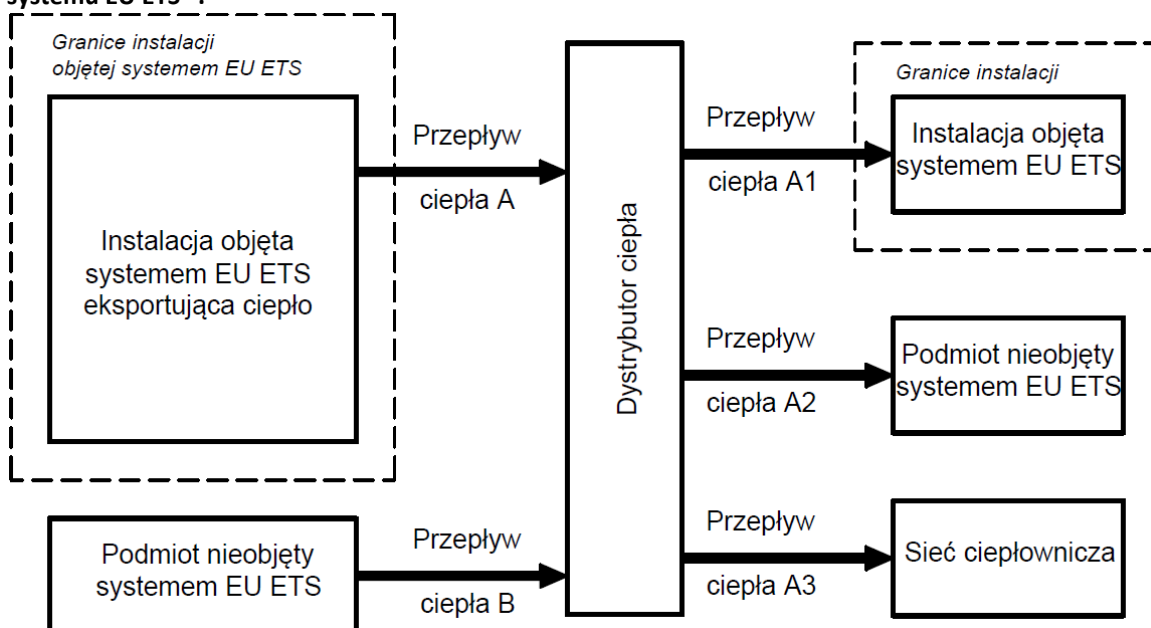
W niektórych przypadkach instalacja może być zarówno producentem ciepła objętym systemem EU ETS, jak i dystrybutorem ciepła, przekazując c ciepło którego nie wyprodukował, między innymi instalacjami lub podmiotami,. W takich przypadkach instalacja zostanie sztucznie podzielona na dwie części: część A instalacji objętej systemem EU ETS produkująca ciepło przenosi wytworzone ciepło do części B dystrybutora ciepła nieobjętego systemem EU ETS. Chociaż w tym przypadku części A i B znajdują się w granicach tej samej instalacji, przydział dla ciepła jest analogiczny do przypadku, gdyby części nie znajdowały się w ramach tej samej instalacji: przydział uprawnień trafia do producenta ciepła A objętego systemem EU ETS (ponieważ ciepło uważa się za dostarczone do podmiotu B nieobjętego systemem EU ETS, patrz rozdział 3.2). Obie części A i B mogą importować ciepło z innej instalacji X objętej systemem EU ETS, patrz rysunek 5. W przypadku, gdy część A importuje ciepło (niepokazane), otrzymuje taki sam przydział, jak gdyby wytwarzała mierzalne ciepło netto. W przypadku, gdy część B importuje ciepło, innymi słowy, jeśli instalacja X wykorzystuje system przesyłu ciepła części B bez wykorzystania lub przestania za pośrednictwem części A, wówczas instalacja X otrzymuje przydział uprawnień na eksport do podmiotów nieobjętych systemem EU ETS.

Rysunek 5. Przykład sztucznego podziału instalacji objętej systemem EU ETS, która jest również dystrybutorem ciepła.

Schemat – Rysunek 6 przedstawia schemat omawiany w tym rozdziale.

Rysunek 6. Przepływy ciepła od instalacji objętej systemem EU ETS poprzez dystrybutora ciepła spoza systemu EU ETS¹³.

Wstępny przydział uprawnień

Na potrzeby przydziału uprawnień dystrybutor ciepła jest uważany za podmiot nieobjęty systemem EU ETS, bez względu na to, czy instalacje do których eksportuje ciepło to podmioty objęte, czy też nieobjęte systemem EU ETS.

W konsekwencji, co do zasady:

- Producenci ciepła objęci systemem EU ETS, którzy zaopatrują dystrybutora ciepła, otrzymują uprawnienia do emisji na ciepło eksportowane do dystrybutora (jako, że jest nieobjęty systemem EU ETS);

¹³Suma $A1+A2+A3$ może być mniejsza od A z powodu strat ciepła, które kwalifikują się do przydziału uprawnień

- Odbiorcy ciepła zaopatrywani przez dystrybutora ciepła nie otrzymują bezpłatnych uprawnień, ponieważ ciepło jest dostarczane przez podmiot nieobjęty systemem EU ETS – dystrybutora ciepła.

Przegląd wstępnego przydziału uprawnień podano w tabeli 5. Zasady przekazywania ciepła za pośrednictwem dystrybutora ciepła obowiązują również w złożonych sieciach ciepłych łączących wielu producentów i konsumentów.

Tabela 5 zawiera pewne wyjątki od tej zasady ogólnej.

Współczynnik narażenia na ucieczkę emisji (CLEF)

Współczynnikiem narażenia na ucieczkę emisji, który należy wykorzystać jest współczynnik CLEF dla sektorów nienarażonych na ryzyko ucieczki emisji, chyba że można przedstawić dowody na narażenie na ucieczkę emisji konsumenta ciepła lub, jeżeli nie ma dowodów na to, że ciepło jest zużywane na ogrzewanie lokalne.

Takie dane mogą być dostarczone eksporterowi ciepła objętemu systemem EU ETS wyłącznie przez dystrybutora ciepła na zasadzie dobrowolności, ponieważ nie ma żadnych prawnych zobowiązań dla tych podmiotów w kontekście gromadzenia danych. Instalacja eksportująca ciepło objęta systemem EU ETS będzie na przykład potrzebować listy jego klientów zużywających ciepło, wraz z kodami NACE / PRODCOM tych klientów i ilościami dostarczonego im ciepła. W przypadku braku takich dowodów należy zastosować współczynnik CLEF dla sektorów nie narażonych na ucieczkę emisji.

Tabela 5. Przegląd wstępnego przydziału uprawnień w przypadku eksportu ciepła z instalacji objętej systemem EU ETS przez dystrybutora spoza system EU ETS do importerów ciepła.

Podmiot	Wstępny przydział uprawnień
<p>Instalacja objęta systemem EU ETS eksportująca ciepło do dystrybutora (Przepływ ciepła A)</p>	<p><i>Domyślnie podinstalacja eksportująca ciepło jest podinstalacją opartą na benchmarku cieplnym. Zasadniczo wykorzystuje się współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla sektorów nienarażonych.</i></p> <p>W domyślnym przypadku ciepło eksportowane przez instalację objętą systemem EU ETS do dystrybutora ciepła (podmiot spoza system EU ETS) jest brane pod uwagę przy wyznaczaniu historycznego poziomu działalności podinstalacji eksportującej ciepło:</p> $F_{H,wstępny} = BM_H \cdot HAL_H \cdot CLEF_H$ <p><i>Przydział = benchmark cieplny x wielkość eksportowanego ciepła netto x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji</i></p> <p>gdzie:</p> <p><i>F_{H,wstępny}</i>: roczny wstępny przydział bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji eksportującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p> <p><i>BM_H</i>: benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ),</p> <p><i>HAL_H</i>: historyczny poziom działalności związany z ciepłem (wyrażony w TJ/rok); tj. średnia arytmetyczna rocznych wartości mierzalnego ciepła netto wyprodukowanego i wyeksportowanego do podmiotu spoza systemu EU ETS w okresie odniesienia, dopóki nie jest wykorzystywane do produkcji energii elektrycznej,</p> <p><i>CLEF_H</i>: w domyślnym przypadku wykorzystuje się współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla sektorów nienarażonych na ucieczkę emisji.</p> <p><i>Jeżeli może zostać przedstawiony wystarczający dowód, następujące wyjątki od domyślnych zasad przydziału są możliwe:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> • W przypadku umowy na bezpośrednie dostarczanie ciepła pomiędzy producentem ciepła objętym systemem EU ETS a konsumentem ciepła

	<p>objętym systemem EU ETS, przydział uprawnień należy się konsumentowi ciepła a nie producentowi. Patrz rozdział 3.1 dotyczący wstępnego przydziału uprawnień w takim przypadku (może dotyczyć Przepływu ciepła A1).</p> <ul style="list-style-type: none"> • W przypadku udowodnienia dostarczania ciepła od producenta ciepła objętego systemem EU ETS do konsumenta ciepła spoza systemu EU ETS, producent ciepła objęty systemem EU ETS może wnioskować przydział uprawnień w ramach podinstalacji opartej na benchmarku cieplnym. Wstępny przydział uprawnień jest równy przydziałowi określoneemu na zasadach domyślnych powyżej, ale wartość współczynnika CLEF zależy od statusu narażenia na ucieczkę emisji konsumentów nieobjętych systemem EU ETS (może ubiegać się o przydział dla Przepływu ciepła A2). • W przypadku udowodnionego dostarczania ciepła przez producenta ciepła objętego systemem EU ETS, za pośrednictwem dystrybutora ciepła, do sieci ciepłowniczej, producent ciepła objęty systemem EU ETS może ubiegać się o przydział w ramach podinstalacji sieci ciepłowniczej. Patrz rozdział 3.2, aby uzyskać wstępne obliczenie przydziału dotyczące tego przypadku (może ubiegać się o przydział dla Przepływu ciepła A3).
Instalacja nie objęta systemem EU ETS eksportująca ciepło do dystrybutora ciepła (Przepływ ciepła B)	Podmiotowi spoza system EU ETS nie przydziela się uprawnień.
Dystrybutor ciepła	<i>Dystrybutorzy ciepła uważani są za podmioty nieobjęte systemem EU ETS więc nie mogą otrzymać przydziału uprawnień (w przypadku, gdy dystrybutor ciepła produkuje i eksportuje ciepło, część eksportująca ciepło otrzymuje przydział analogicznie jak dla instalacji objętej systemem EU ETS eksportującej do dystrybutora ciepła).</i>
Instalacja objęta systemem EU ETS importująca ciepło od dystrybutora ciepła (Przepływ ciepła A1)	<p><i>W domyślnym przypadku import ciepła od podmiotu nieobjętego systemem EU ETS, takiego jak dystrybutor ciepła, nie kwalifikuje się do przydziału uprawnień.</i></p> <p>Ponieważ dystrybutor ciepła jest uważany za podmiot nieobjęty systemem EU ETS, instalacja ta nie otrzyma żadnego przydziału dla importowanego ciepła (możliwy jest wyjątek od tego przypadku; patrz pierwszy wyjątek spośród wymienionych w pierwszym wierszu tej tabeli).</p> <p><i>W przypadku importu ciepła w celu wykorzystania go w obrębie podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktu (Przepływ ciepła A1):</i></p> <p>Importowane ciepło nie kwalifikuje się do przydziału uprawnień, ponieważ pochodzi od podmiotu spoza system EU ETS. Importowane mierzalne ciepło netto jest jednak uwzględnione we wskaźniku emisyjności dla produktu. Przydział musi zatem zostać skorygowany o ilość importowanego ciepła.</p> $F_{P,wstępny} = (BM_P \cdot HAL_P - BM_H \cdot H_{import}) \cdot CLEF_P$ <p><i>Przydział = (benchmark produktowy x wielkość produkcji produktu - benchmark cieplny x zużycie importowanego ciepła spoza EU ETS) x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla podinstalacji konsumenta ciepła</i></p> <p>gdzie:</p> <p><i>F_{P,wstępny}</i>: wstępny roczny przydział uprawnień dla podinstalacji importującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p> <p><i>BM_P</i>: benchmark produktowy (wyrażony w EUA/tonę),</p> <p><i>HAL_P</i>: historyczny poziom działalności dla danego produktu (wyrażony w tonach/rok),</p> <p><i>BM_H</i>: benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ),</p> <p><i>H_{import}</i>: import ciepła w okresie odniesienia takim samym jak dla</p>

	<p>określenia wielkości HAL_p, (wyrażony w TJ/rok), $CLEF_p$: współczynnik narażenia na ucieczkę emisji konsumenta ciepła.</p> <p>Możliwy jest wyjątek w przypadku umowy na bezpośrednie dostawy ciepła między producentem ciepła objętym systemem EU ETS a odbiorcą ciepła również objętym systemem EU ETS, w takim wypadku przydział uprawnień trafia do konsumenta zamiast do producenta. W tym przypadku patrz rozdział 3.1 dla wstępnego obliczenia przydziału (może dotyczyć przepływu ciepła A1). Patrz rozdział 3.1 dotyczący wstępnego przydziału uprawnień dla takiego przypadku (może dotyczyć Przepływu ciepła A1).</p> <p><i>W przypadku, gdy ciepło jest importowane w celu wykorzystania go poza granicami podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla produktów (Przepływ ciepła A1).</i></p> <p>W domyślnym przypadku ciepło importowane od podmiotów spoza systemu EU ETS nie jest brane pod uwagę przy określaniu historycznego poziomu działalności instalacji importującej objętej systemem EU ETS. W konsekwencji podinstalacja objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na ciepłe nie otrzymuje żadnych uprawnień na ciepło importowane od dystrybutora ciepła, czyli podmiotu nieobjętego systemem EU ETS.</p> <p>Wyjątek jest możliwy w przypadku umowy na bezpośrednie dostawy ciepła między producentem ciepła objętym systemem EU ETS a odbiorcą ciepła objętym systemem EU ETS, wtedy przydział uprawnień trafia do konsumenta zamiast do producenta. Patrz rozdział 3.1 dotyczący wstępnego przydziału uprawnień dla takiego przypadku (może dotyczyć Przepływu ciepła A1).</p>
<p>Instalacje nieobjęte systemem EU ETS importujące ciepło od dystrybutora ciepła (Przepływy ciepła A2 i A3)</p>	<p>Podmiotowi spoza systemu EU ETS nie przydziela się uprawnień.</p>

4.3. Przepływy ciepła od eksportera objętego systemem EU ETS do sieci ciepłowniczej

Specjalne przepisy mają zastosowanie do mierzalnego ciepła netto eksportowanego na potrzeby sieci ciepłowniczej. Zgodnie z art. 10b ust. 4 dyrektywy EU ETS i art. 16 ust. 3 rozporządzenia FAR, współczynnik CLEF nie ulegnie zmniejszeniu z 0,3 po 2026 r. dla ciepła eksportowanego do celów sieci ciepłowniczej, w przeciwieństwie do ciepła zużywanego w sektorach nieobjętych systemem EU ETS.

Schematy:

Rysunek 4 w rozdziale 4.1 przedstawia przykład eksportu ciepła z instalacji objętej systemem EU ETS bezpośrednio do sieci ciepłowniczej.

Rysunek 6 w rozdziale 4.2 przedstawia przykład eksportu ciepła z instalacji objętej systemem EU ETS do sieci ciepłowniczej przez dystrybutora ciepła

Wstępny przydział uprawnień

Sieć ciepłownicza jest zawsze uważana za podmiot nieobjęty systemem EU ETS. Dlatego też wstępny przydział uprawnień zostanie przyznany instalacji objętej systemem EU ETS eksportującej mierzalne ciepło netto.

Współczynnik narażenia na ucieczkę emisji (CLEF)

Specjalny współczynnik narażenia na ucieczkę emisji należy wykorzystać w odniesieniu do ciepła eksportowanego na potrzeby sieci ciepłowniczej. Współczynnik ten jest taki sam jak dla sektorów nienarażonych na ryzyko ucieczki emisji w pierwszym 5-letnim okresie 2021–2025 i pozostaje na poziomie 0,3 w drugim 5-letnim okresie 2026–2030 (w przeciwieństwie do innych sektorów nienarażonych na ryzyko ucieczki emisji, dla których współczynnik maleje po 2026 r.).

W przypadku mierzalnego ciepła netto eksportowanego do celów sieci ciepłowniczej współczynnik narażenia na ucieczkę emisji jest zatem stałą wartością 30% w całej fazie 4.

Tabela 6. Przegląd wstępnych przydziałów uprawnień w przypadku, gdy instalacja objęta systemem EU ETS eksportuje ciepło na potrzeby sieci ciepłowniczej.

Eksporter/ importer	Wstępny przydział uprawnień
Eksporter objęty systemem EU ETS	<p><i>Poniższy wzór należy stosować zarówno, jeżeli ciepło jest bezpośrednio eksportowane do sieci ciepłowniczej, lub jeśli ciepło jest eksportowane poprzez dystrybutora ciepła ORAZ jeżeli dystrybutor ciepła dostarczył dowód, że ciepło jest eksportowane do celów sieci ciepłowniczej.</i></p> <p><i>W przypadku eksportu ciepła za pośrednictwem dystrybutora ciepła bez dowodu wykorzystania ciepła przez sieć ciepłowniczą, sytuację należy traktować jako eksport ciepła poza system EU ETS (patrz rozdział 3.2 i tabela 2).</i></p> <p>Podinstalacja eksportująca ciepło z definicji jest podinstalacją sieci ciepłowniczej.</p> <p>Mierzalne ciepło netto wyeksportowane do sieci ciepłowniczej uwzględniane jest w historycznym poziomie działalności podinstalacji sieci ciepłowniczej.</p> $F_{DH,wstępny} = BM_H \cdot HAL_{DH} \cdot CLEF_{DH}$ <p><i>Przydział = benchmark cieplny x wielkość eksportowanego ciepła netto x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji</i></p> <p><i>gdzie:</i> $F_{DH,wstępny}$: roczny wstępny przydział bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji sieci</p>

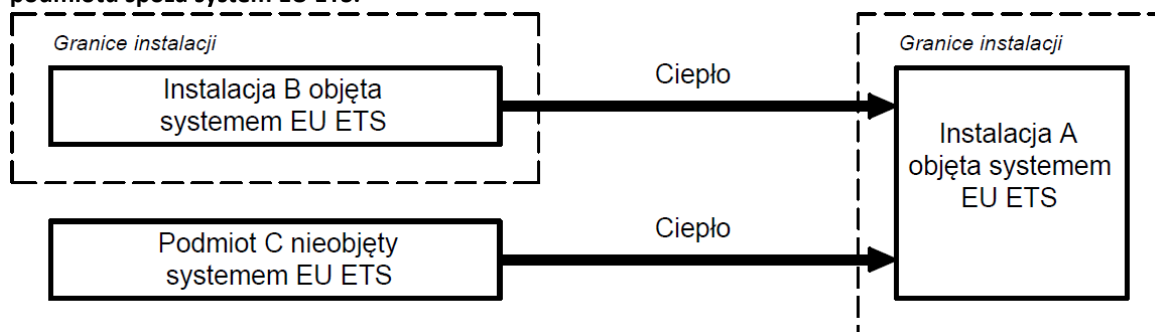
	<p>ciepłowniczej eksportującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p> <p><i>BM_H</i>: benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ),</p> <p><i>HAL_{DH}</i>: historyczny poziom działalności sieci ciepłowniczej (wyrażony w TJ/rok); tj. średnia arytmetyczna rocznych wartości mierzalnego ciepła netto wyprodukowanego i wyeksportowanego do sieci ciepłowniczej,</p> <p><i>CLEF_{DH}</i>: wykorzystuje się współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla sieci ciepłowniczej.</p>
Dystrybutor ciepła	Dystrybutorzy ciepła uważani są za podmioty nieobjęte systemem EU ETS i nie mogą otrzymać przydziału uprawnień.
Sieć ciepłownicza	Sieć ciepłownicza z definicji uważana jest za podmiot nieobjęty systemem EU ETS i nie może otrzymać przydziału uprawnień.

4.4. Wielu eksporterów ciepła i jeden importer

W tym rozdziale omówiono przypadek, w którym instalacja objęta systemem EU ETS importuje ciepło z instalacji objętych i nieobjętych systemem EU ETS.

Schemat - Rysunek 7 poniżej przedstawia sytuację omówioną w tym rozdziale.

Rysunek 7. Instalacja objęta systemem EU ETS importuje ciepło z instalacji objętej systemem EU ETS i od podmiotu spoza system EU ETS.

Wstępny przydział uprawnień

Wstępny przydział uprawnień pokazany jest w Tabeli 7 i jest określony przy wykorzystaniu przypadków omówionych w rozdziałach 3.1 i 3.3 jako zestawienie blokowe:

- Ciepło importowane przez instalację objętą systemem EU ETS z instalacji objętej systemem EU ETS: uprawnienia przydziela się konsumentowi ciepła, patrz rozdział 3.1.,
- Ciepło importowane przez instalację objętą systemem EU ETS z instalacji nieobjętej systemem EU ETS: ciepło importowane spoza system EU ETS nie kwalifikuje się do przydziału uprawnień, patrz rozdział 3.3.

Współczynnik narażenia na uciezkę emisji (CLEF)

Należy zastosować współczynnik CLEF dla podinstalacji zużywającej ciepło.

Tabela 7. Przegląd wstępnego przydziału uprawnień w przypadku, gdy instalacja objęta systemem EU ETS importuje mierzalne ciepło netto zarówno od podinstalacji objętej systemem EU ETS, jak i od podmiotu spoza system EU ETS.

Podmiot	Wstępny przydział uprawnień
Konsument ciepła A objęty systemem EU ETS	<p>W przypadku, gdy ciepło jest importowane celem wykorzystania go w ramach podinstalacji objętej wskaźnikiem emisji opartym na produkcji.</p> <p>Ciepło importowane od instalacji objętej systemem EU ETS nie wpływa na wielkość przydziału uprawnień ale przydział musi zostać skorygowany o ilość mierzanego ciepła netto importowanego od instalacji lub innego podmiotu spoza systemu EU ETS.</p> $F_{P,wstępny} = (BM_P \cdot HAL_P - BM_H \cdot H_{non-ETS,import}) \cdot CLEF_P$ <p>Przydział = (benchmark produktowy x wielkość produkcji produktu - benchmark cieplny x zużycie importowanego ciepła spoza EU ETS) x współczynnik narażenia na uciezkę emisji dla podinstalacji konsumenta ciepła</p> <p>gdzie:</p> <p>$F_{P,wstępny}$: wstępny roczny przydział uprawnień dla podinstalacji importującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p> <p>BM_P: benchmark produktowy (wyrażony w EUA/tonę),</p> <p>HAL_P: historyczny poziom aktywności dla danego produktu (wyrażony w tonach/rok),</p>

	<p>BM_H: benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ), $H_{non-ETS,import}$: import ciepła od podmiotów spoza systemu EU ETS w okresie odniesienia takim samym jak dla określenia wielkości HAL_P (wyrażony w TJ/rok), $CLEF_P$: współczynnik narażenia na ucieczkę emisji podinstalacji produktowej zużywającej ciepło.</p> <hr/> <p><i>Podinstalacja importująca ciepło nie jest podinstalacją produktową.</i></p> <p>Ciepło importowane z instalacji objętej systemem EU ETS jest brane pod uwagę podczas wyznaczania historycznego poziomu działalności podinstalacji objętej wskaźnikiem opartym na cieple. Ciepło importowane od podmiotów spoza systemu EU ETS nie kwalifikuje się do przydziału uprawnień:</p> $F_{P,wstępny} = BM_H \cdot HAL_{H,kwalifikowane} \cdot CLEF_H$ <p><i>Przydział = benchmark cieplny x zużycie ciepła mierzalnego netto (wyłączając ciepło spoza EU ETS) x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla podinstalacji konsumenta ciepła</i></p> <p>gdzie:</p> <p>$F_{P,wstępny}$: wstępny roczny przydział uprawnień dla podinstalacji importującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p> <p>BM_H: benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ),</p> <p>$HAL_{H,kwalifikowane}$: historyczny poziom działalności związany z mierzalnym ciepłem netto (wyrażony w TJ/rok), z definicji ten historyczny poziom działalności nie dotyczy ciepła importowanego od podmiotów spoza systemu EU ETS,</p> <p>$CLEF_H$: współczynnik narażenia na ucieczkę emisji podinstalacji zużywającej ciepło.</p>
Eksporter ciepła B objęty systemem EU ETS	Część instalacji objętej systemem EU ETS, która eksportuje ciepło do innej instalacji objętej systemem EU ETS nie otrzymuje przydziału uprawnień na wyeksportowane ciepło.
Eksporter ciepła C nieobjęty systemem EU ETS	Podmiotowi spoza systemu EU ETS nie przydziela się uprawnień.

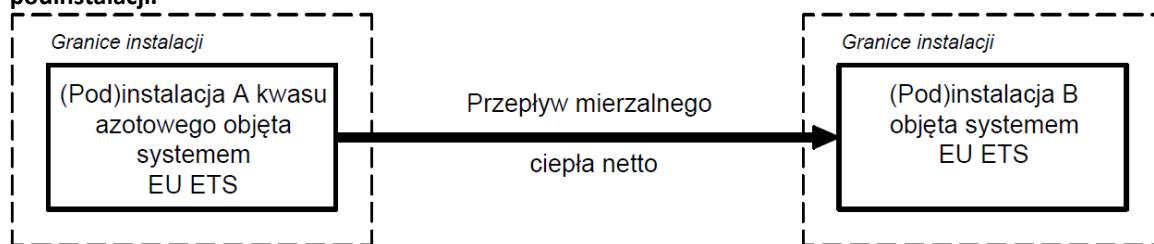
5. Szczególne zasady przydziału

5.1. Przepływy ciepła z podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla kwasu azotowego do innych podinstalacji

Ten rozdział omawia przydział uprawnień w przypadku przepływów ciepła z instalacji wytwarzających produkty objęte wskaźnikiem emisyjności dla kwasu azotowego do innej podinstalacji (patrz art. 16 ust. 5 rozporządzenia FAR).

Schemat - Rysunek 8 obrazuje sytuację omawianą w tym rozdziale.

Rysunek 8. Przepływy ciepła z podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla kwasu azotowego do innej podinstalacji.

Wstępny przydział uprawnień

Zgodnie z ogólną zasadą wstępny przydział uprawnień dla podinstalacji kwasu azotowego zostanie obliczony na podstawie wskaźnika emisyjności dla kwasu azotowego i jej historycznego poziomu działalności. W przypadku benchmarku dla kwasu azotowego na ciepło wytworzone w granicach podinstalacji kwasu azotowego i wyeksportowane poza granicę podinstalacji uprawnienia przydzielane są w ramach benchmarku dla kwasu azotowego, więc na eksportowane ciepło nie przydziela się uprawnień w ramach innej podinstalacji tej samej lub innej instalacji.

W związku z tym wstępny przydział dla zużywającej ciepło (pod)instalacji B należy dostosować o przydział uprawnień związany ze użytym ciepłem w ramach benchmarku dla kwasu azotowego, ponieważ odpowiednie uprawnienia są przydzielane producentowi kwasu azotowego.

Omówienie wstępnego przydziału uprawnień przedstawiono w Tabeli 8.

Współczynnik narażenia na ucieczkę emisji (CLEF)

Do określenia przydziału dla (pod)instalacji B należy zastosować wskaźnik narażenia na ucieczkę emisji dla podinstalacji zużywającej ciepło.

Tabela 8. Przegląd wstępnego przydziału uprawnień w przypadku przepływu mierzalnego ciepła netto z instalacji produkującej kwas azotowy do innej (pod)instalacji lub podmiotu

Wstępny przydział uprawnień dla podinstalacji A do produkcji kwasu azotowego eksportującej ciepło	Wstępny przydział uprawnień dla podinstalacji B importującej ciepło
Przydział określa się dla producenta kwasu azotowego w oparciu o wskaźnik emisyjności dla kwasu azotowego, ale bez dodatkowego przydziału na	<i>W przypadku, gdy ciepło jest importowane celem wykorzystania go w ramach podinstalacji objętej wskaźnikiem emisji opartym na produkcji.</i> Importowane ciepło nie kwalifikuje się do przydziału uprawnień. Importowane mierzalne ciepło netto jest już uwzględnione w benchmarku produktowym ¹¹ . W związku z tym przydział uprawnień

<p>eksportowane ciepło</p> <p>(Pod)instalacja A, która eksportuje ciepło do innej (pod)instalacji nigdy nie otrzymuje dodatkowych uprawnień na eksport tego ciepła</p>	<p>musi zostać skorygowany o ilość importowanego mierzalnego ciepła netto.</p> $F_{P,wstępny} = (BM_P \cdot HAL_P - BM_H \cdot H_{kwas\ az.,import}) \cdot CLEF_P$ <p><i>Przydział = (benchmark produktowy x wielkość produkcji produktu-benchmark cieplny x zużycie netto importowanego ciepła z instalacji do produkcji kwasu azotowego) x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla podinstalacji konsumującej ciepło</i></p> <p>gdzie:</p> <p><i>F_{P,wstępny}</i>: wstępny roczny przydział uprawnień dla podinstalacji importującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p> <p><i>BM_P</i>: benchmark produktowy (wyrażony w EUA/tonę),</p> <p><i>HAL_P</i>: historyczny poziom działalności dla danego produktu (wyrażony w tonach/rok),</p> <p><i>BM_H</i>: benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ),</p> <p><i>H_{kwas az.,import}</i>: import ciepła z podinstalacji do produkcji kwasu azotowego w okresie odniesienia takim samym jak dla określenia wielkości HAL_P, (wyrażony w TJ/rok),</p> <p><i>CLEF_P</i>: współczynnik narażenia na ucieczkę emisji podinstalacji wykorzystującej ciepło.</p>
	<p><i>W przypadku, gdy podinstalacja importująca ciepło jest podinstalacją objętą wskaźnikiem opartym na ciepłe, ciepło importowane z podinstalacji do produkcji kwasu azotowego nie kwalifikuje się do przydziału i musi zostać odjęte od całkowitego historycznego poziomu działalności HAL.</i></p> $F_{H,wstępny} = BM_H \cdot (HAL_{H,całk.} - H_{kwas\ az.,import}) \cdot CLEF_C$ <p><i>Przydział = benchmark cieplny x (wykorzystanie całkowitego ciepła netto – zużycie netto importowanego ciepła z instalacji do produkcji kwasu azotowego) x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla podinstalacji konsumenta ciepła</i></p> <p>gdzie:</p> <p><i>F_{P,wstępny}</i>: wstępny roczny przydział uprawnień dla podinstalacji importującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p> <p><i>BM_H</i>: benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ),</p> <p><i>HAL_{H,całk.}</i>: całkowity historyczny poziom działalności związany z mierzalnym ciepłem netto (wyrażony w tonach/rok), tj średnia arytmetyczna rocznych wartości mierzalnego ciepła netto wykorzystanego na cele niezwiązane z produkcją energii elektrycznej lub siecią ciepłowniczą,</p> <p><i>H_{kwas az.,import}</i>: import ciepła z podinstalacji do produkcji kwasu azotowego w okresie odniesienia takim samym jak dla określenia wielkości HAL_{H, całk.}, (wyrażony w TJ/rok),</p> <p><i>CLEF_C</i>: współczynnik narażenia na ucieczkę emisji konsumenta ciepła.</p>
	<p><i>W przypadku, gdy instalacja importująca ciepło posiada podinstalację sieci ciepłowniczej, ciepło importowane z podinstalacji do produkcji kwasu azotowego nie kwalifikuje się do przydziału. Jeżeli instalacja B eksportuje ciepło na potrzeby sieci ciepłowniczej, i produkcja kwasu azotowego nie jest jedynym źródłem ciepła, w takim przypadku ciepło pochodzące z produkcji kwasu azotowego musi zostać odjęte od całkowitego historycznego poziomu działalności HAL podinstalacji sieci ciepłowniczej.</i></p> $F_{H,wstępny} = BM_H \cdot (HAL_{DH,całk.} - H_{kwas\ az.,import}) \cdot CLEF_{DH}$

	<p><i>Przydział = benchmark cieplny x (całkowite mierzalne ciepło netto wyeksportowane do sieci ciepłowniczej – zużycie netto importowanego ciepła z instalacji do produkcji kwasu azotowego) x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla podinstalacji konsumenta ciepła</i></p> <p>gdzie:</p> <p><i>$F_{H,wstępny}$:</i> wstępny roczny przydział uprawnień dla podinstalacji importującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p> <p><i>BM_H:</i> benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ),</p> <p><i>$HAL_{DH,całk.}$:</i> całkowity historyczny poziom działalności związany z mierzalnym ciepłem netto (wyrażony w TJ/rok), tj. średnia arytmetyczna rocznych wartości mierzalnego ciepła netto wykorzystanego na cele niezwiązane z produkcją energii elektrycznej lub siecią ciepłowniczą,</p> <p><i>$H_{kwas\ az.,import}$:</i> import ciepła z podinstalacji do produkcji kwasu azotowego w okresie odniesienia takim samym jak dla określenia wielkości $HAL_{DH,całk.}$, (wyrażony w TJ/rok),</p> <p><i>$CLEF_{DH}$:</i> współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla sieci ciepłowniczej.</p> <p><i>W przypadku, gdy podmiot importujący ciepło nie jest objęty systemem EU ETS, uprawnień nie przydziela się zarówno podmiotowi importującemu ciepło jak i podinstalacji objętej wskaźnikiem dla produktu eksportującej ciepło.</i></p>
--	--

5.2. Przepływy ciepła w zintegrowanej papierni

Ten rozdział omawia przydział uprawnień w przypadku przepływów ciepła w ramach zintegrowanej papierni. W skład zintegrowanej papierni wchodzi przynajmniej podinstalacja oparta na wskaźniku emisyjności dla masy celulozowej oraz podinstalacja oparta na wskaźniku emisyjności dla papieru. Często również w skład zintegrowanej papierni wchodzi podinstalacja oparta na wskaźniku emisyjności dla ciepła, która jest wymagana gdy:

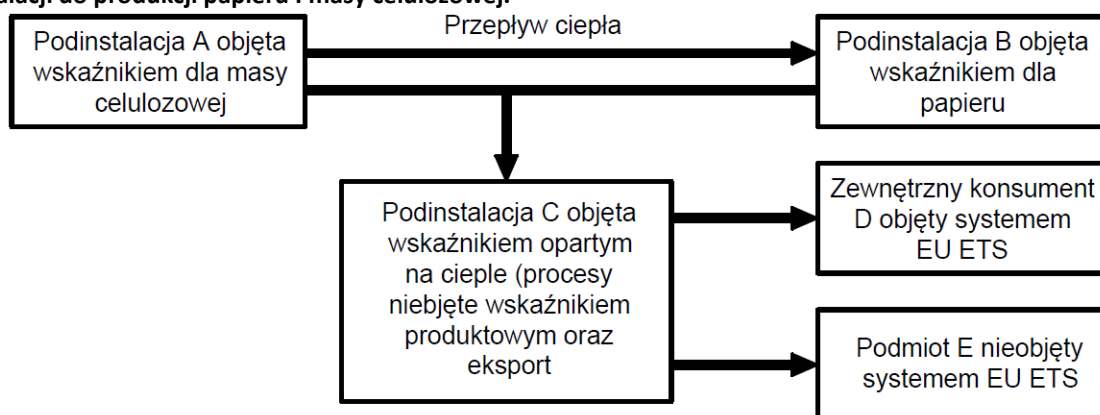
- Zintegrowana papiernia produkuje również produkty nieobjęte benchmarkami,
- Zintegrowana papiernia eksportuje ciepło do podmiotów spoza system EU ETS (innych niż sieć ciepłownicza, która ma swój własny typ podinstalacji).

Dla całej masy celulozowej poza odzyskaną masą papierniczą, przydział uprawnień przysługuje wyłącznie na masę celulozową wprowadzoną na rynek, a nie przetworzonej na papier w tej samej instalacji lub w innych instalacjach technicznie z nią połączonych. (rozporządzenie FAR, art. 16 ust. 6¹⁴). Zasada ta ma również zastosowanie do ciepła odzyskanego z jakiegokolwiek procesu objętego wskaźnikiem dla masy celulozowej innego niż proces odzysku masy papierniczej.

Przykład: jeżeli papiernia produkuje 100 ton masy celulozowej a tylko 1 tona została sprzedana na rynku, w takim wypadku tylko 1 tona jest kwalifikowana do przydziału uprawnień na podstawie tego benchmarku.

Schemat - Rysunek 9 obrazuje sytuację omawianą w tym rozdziale.

Rysunek 9. Przepływy ciepła w przykładowej papierni zintegrowanej lub grupie technicznie połączonych instalacji do produkcji papieru i masy celulozowej.

Wstępny przydział uprawnień

Z zasady, wstępny przydział uprawnień dla zintegrowanych papierni będzie oparty o sumę przydziałów uprawnień dla dwóch podinstalacji objętych wskaźnikami emisyjności dla

¹⁴ "Jeżeli instalacja obejmuje podinstalacje produkujące masę celulozową (krótkowłóknistą masę celulozową siarczanową, długowłóknistą masę celulozową siarczanową, masę termomechaniczną i mechaniczną, masę celulozową uzyskaną metodą siarczynową lub inną masę celulozową nieobjętą wskaźnikiem emisyjności dla produktów), które wyprowadzają mierzalne ciepło do innych, technicznie z nimi połączonych podinstalacji, wstępna roczna liczba uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie – bez uszczerbku dla wstępnych rocznych liczb uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie innym podinstalacjom danej instalacji, uwzględnia jedynie wstępną roczną liczbę uprawnień do emisji przydzielanych bezpłatnie w odniesieniu do produktów z masy celulozowej wyprodukowanych przez tę podinstalację i wprowadzonych do obrotu, a nie przetworzonej na papier w tej samej instalacji lub w innych instalacjach technicznie z nią połączonych." (rozporządzenie FAR, art. 16 ust. 6)

produktów i podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple. Dla określenia przydziału dla podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności dla masy celulozowej **stosuje się zasady szczegółowe:**

Wstępny przydział uprawnień dla podinstalacji A objętej wskaźnikiem emisyjności dla masy celulozowej będzie obliczany w oparciu o wskaźnik emisyjności dla masy celulozowej i historyczny poziom działalności masy wytwarzanej i wprowadzanej na rynek a nie przetworzonej na papier w podinstalacji B. Podobnie jak w przypadku wszystkich podinstalacji objętych wskaźnikiem emisyjności dla produktów, jakiegokolwiek ciepło wyprodukowane i/lub wykorzystane w granicach podinstalacji masy celulozowej jest uwzględnione w definicji benchmark, i w związku z tym na to ciepło nie przyznaje się uprawnień w ramach podinstalacji objętej wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple.

Wstępny przydział dla podinstalacji produkcji papieru B zostanie obliczony na podstawie benchmarku dla produkcji papieru i historycznego poziomu działalności produkcji papieru. Podinstalacja nie otrzyma dodatkowych uprawnień na zużywane ciepło, które jest już ujęte w benchmarku dla produktu.

Podinstalacja C objęta wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple otrzyma przydział uprawnień tylko na mierzalne ciepło netto zużywane w instalacji poza obrębem podinstalacji objętych wskaźnikami emisyjności dla masy celulozowej i papieru oraz na mierzalne ciepło netto dostarczone do zewnętrznych odbiorców nieobjętych ETS. W przypadku, gdy mierzalne ciepło netto jest eksportowane do sieci ciepłowniczej, podinstalacja otrzyma przydział uprawnień w ramach podinstalacji sieci ciepłowniczej.

Przegląd wstępnego przydziału uprawnień przedstawiono w tabeli 9.

Współczynnik narażenia na ucieczkę emisji (CLEF)

Dla obydwu podinstalacji objętych wskaźnikami emisyjności dla produktów oraz podinstalacji objętej(-tych) wskaźnikiem emisyjności opartym na cieple, należy zastosować odpowiednie wskaźniki narażenia na ucieczkę emisji.

Tabela 9. Przegląd wstępnego przydziału uprawnień w przypadku przykładu zintegrowanej papierni z uwzględnieniem przepływów mierzalnego ciepła wewnątrz i przez jej granice.

Podinstalacja	Wstępny przydział uprawnień
Wstępny przydział uprawnień dla podinstalacji A wytwarzającej masę celulozową	<p><i>Część masy celulozowej wyprodukowana w podinstalacji A, która została przetransferowana do podinstalacji B wytwarzającej papier, nie kwalifikuje się do przydziału uprawnień.</i></p> <p><i>Całe ciepło wykorzystane w podinstalacji A, nawet jeżeli zostało ono wyprodukowane poza granicami podinstalacji, jest włączone w definicję benchmark, w związku z tym podinstalacja nie otrzymuje przydziału uprawnień na wyprodukowane lub wykorzystane ciepło.</i></p>
	<p><i>Uprawnienia przyznaje się podinstalacji do produkcji masy celulozowej bazując na benchmarku dla masy celulozowej, ale z wyjątkiem masy papierniczej odzyskanej tylko do produkcji masy celulozowej, która jest wprowadzana na rynek i nie jest przetwarzana na papier w podinstalacji B.</i></p> $F_{P,wstępny} = BM_P \cdot HAL_{P,eksport} \cdot CLEF_P$ <p><i>Przydział = benchmark produktowy x ilość wyprodukowanej masy celulozowej umieszczona na rynku x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji masy celulozowej</i></p> <p>gdzie: $F_{P,wstępny}$: wstępny roczny przydział uprawnień dla podinstalacji produkującej</p>

	<p>masę celulozową (wyrażony w EUA/rok), <i>BM_P</i>: benchmark produktowy (wyrażony w EUA/tonę), <i>HAL_{P,eksport}</i>: historyczny poziom działalności związany z produkcją <u>masę celulozowej, która została wprowadzona na rynek i nie przetworzona w podinstalacji B</u> (wyrażony w tonach/rok), <i>CLEF_P</i>: współczynnik narażenia na ucieczkę emisji podinstalacji do produkcji masy celulozowej.</p>
<p>Wstępny przydział uprawnień dla podinstalacji B wytwarzającej papier</p>	<p>Uprawnienia przyznaje się podinstalacji do produkcji papieru bazując na odpowiednim benchmarku dla papieru.</p> $F_{P,wstępny} = BM_P \cdot HAL_P \cdot CLEF_P$ <p><i>Przydział = benchmark produktowy x ilość wyprodukowanej papieru x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla produkcji papieru</i></p> <p>gdzie:</p> <p><i>F_{P,wstępny}</i>: wstępny roczny przydział uprawnień dla podinstalacji produkującej papier (wyrażony w EUA/rok), <i>BM_P</i>: benchmark produktowy (wyrażony w EUA/tonę), <i>HAL_P</i>: historyczny poziom działalności związany z produkcją produktu (wyrażony w tonach/rok), <i>CLEF_P</i>: współczynnik narażenia na ucieczkę emisji podinstalacji do produkcji papieru.</p> <p>Podinstalacja nie otrzymuje żadnych dodatkowych uprawnień z tytułu wytwarzania lub konsumpcji ciepła.</p>
<p>Wstępny przydział uprawnień dla podinstalacji C konsumującej ciepło</p>	<p><i>W przypadku wykorzystywania ciepła w instalacji <u>ale poza</u> granicami wszystkich podinstalacji objętych benchmarkiem produktowym:</i></p> $F_{H,wstępny} = BM_H \cdot HAL_H \cdot CLEF_H$ <p><i>Przydział = benchmark cieplny x wielkość mierzalnego ciepła netto wykorzystanego poza granicami podinstalacji produktowych x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji procesu wykorzystującego ciepło</i></p> <p>gdzie:</p> <p><i>F_{H,wstępny}</i>: roczny wstępny przydział bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji importującej ciepło (wyrażony w EUA/rok), <i>BM_H</i>: benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ), <i>HAL_H</i>: historyczny poziom działalności związany z mierzalnym ciepłem netto (wyrażony TJ/rok); tj. średnia arytmetyczna rocznych wartości mierzalnego ciepła netto wykorzystanego poza granicami benchmarku produktowego, <i>CLEF_H</i>: wykorzystuje się współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla procesu wykorzystującego ciepło.</p> <p><i>W przypadku eksportu ciepła do zewnętrznego konsumenta D objętego systemem EU ETS:</i></p> <p>Podinstalacja eksportująca ciepło nie otrzymuje przydziału uprawnień na ciepło wyeksportowane do konsumentów objętych systemem EU ETS.</p> <p><i>W przypadku eksportu ciepła (na inne cele niż sieć ciepłownicza) do podmiotu E spoza systemu EU ETS:</i></p> <p>Mierzalne ciepło netto eksportowane do podmiotu spoza systemu EU ETS jest uwzględniane w historycznym poziomie działalności podinstalacji eksportującej ciepło.</p> $F_{H,wstępny} = BM_H \cdot HAL_H \cdot CLEF_H$ <p><i>Przydział = benchmark cieplny x wielkość eksportowanego</i></p>

	<p style="text-align: center;"><i>mierzalnego ciepła netto x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji</i></p> <p>gdzie:</p> <p>$F_{H, wstępny}$: roczny wstępny przydział bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji eksportującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p> <p>BM_H: benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ),</p> <p>HAL_H: historyczny poziom działalności związany z ciepłem (wyrażony TJ/rok); tj. średnia arytmetyczna rocznych wartości mierzalnego ciepła netto wyprodukowanego i wyeksportowanego do podmiotów spoza systemu EU ETS w okresie odniesienia, dopóki nie jest wykorzystywane do produkcji energii elektrycznej lub w sieci ciepłowniczej,</p> <p>$CLEF_H$: wykorzystuje się współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla sektorów nienarażonych na ucieczkę emisji, chyba że eksporter przedstawi dowód, że eksportuje ciepło do podmiotu spoza systemu EU ETS, który jest narażony na znaczące ryzyko ucieczki emisji</p> <hr/> <p><i>W przypadku eksportu ciepła na potrzeby sieci ciepłowniczej, instalacja eksportująca ciepło objęta systemem EU ETS otrzymuje uprawnienia dla podinstalacji sieci ciepłowniczej:</i></p> <p>Jeżeli ciepło jest eksportowane na potrzeby sieci ciepłowniczej, w takim wypadku należy wyodrębnić podinstalację sieci ciepłowniczej (nie pokazano na rys. 9). Przydział uprawnień dla tej dodatkowej podinstalacji będzie uwzględniał historyczny poziom działalności podinstalacji sieci ciepłowniczej.</p> $F_{DH, wstępny} = BM_H \cdot HAL_{DH} \cdot CLEF_{DH}$ <p style="text-align: center;"><i>Przydział = benchmark cieplny x eksport mierzalnego ciepła netto x współczynnik narażenia na ucieczkę emisji</i></p> <p>gdzie:</p> <p>$F_{DH, wstępny}$: roczny wstępny przydział bezpłatnych uprawnień dla podinstalacji sieci ciepłowniczej eksportującej ciepło (wyrażony w EUA/rok),</p> <p>BM_H: benchmark cieplny (wyrażony w EUA/TJ),</p> <p>HAL_{DH}: historyczny poziom działalności sieci ciepłowniczej (wyrażony TJ/rok); tj. średnia arytmetyczna rocznych wartości mierzalnego ciepła netto wyprodukowanego i wyeksportowanego do sieci ciepłowniczej,</p> <p>$CLEF_{DH}$: wykorzystuje się współczynnik narażenia na ucieczkę emisji dla sieci ciepłowniczej.</p>
<p>Wstępny przydział uprawnień dla podinstalacji D zewnętrznego konsumenta objętego systemem EU ETS</p>	<p><i>Przydział uprawnień dla instalacji objętej systemem EU ETS importującej ciepło od innej instalacji objętej systemem EU ETS, która zawiera podinstalację opartą na benchmarku dla masy celulozowej, jest taki sam jak dla importu od jakiejkolwiek innej instalacji objętej systemem EU ETS: przydział uprawnień przysługuje instalacji importującej ciepło. Patrz rozdział 3.1 dotyczący wstępnego przydziału uprawnień dla takiego przypadku.</i></p>
<p>Wstępny przydział uprawnień dla podmiotu E</p>	<p><i>Podmiot spoza systemu EU ETS nie może otrzymać uprawnień.</i></p>